

Zeleně označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089		Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	<i>Datum, dokdy jsou noviny předplacené, je v pravém horním rohu štítku!</i>	J Time Committed À dé lai convenu	

No. 17.

(367.)

Vol. 16.

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite

1-416

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Thursday,

August 31,

2006

Na oslavách SNP zasiahli kukláči
BANSKÁ BYSTRICA-sme/Daniel Vražda-30.8.2006-Na oslavách 62. výročia SNP v Banskej Bystrici včera zasahovali kukláči. Na oslavy totiž prišli provokovať aj členovia extrémnej pravicovej *Slovenskej pospolitosti*.

Kukláči zadržali viac ako desať členov pospolitosti, ktorí chceli vstúpiť do areálu pamätníka vrátane ich vodcu Mariána Kotlebu.

Zásah bol podľa policajného prezidenta Jána Packu súčasťou avizovaných represívnych opatrení proti extrémistom.

Prvýkrát sa proti prejavom extrémizmu úplne jednoznačne a ostro ohradil aj premiér Robert Fico, ktorý bol na oslavách.

Fico povedal, že je rozhodnutý prihlásiť sa v parlamente ku všetkému, čo odsudzuje extrémizmus a neznášanlivosť, teda pravdepodobne aj k deklarácii, ktorú predloží SMK. Dodal však, že musí byť zmysluplná.

“Nebudeme tolerovať extrémizmus ani minútu, niet dôvodu. Nepotrebujeme výzvy od nikoho, vieme, čo je extrémizmus. Máme to napísané v programovom vyhlásení vlády a ja to mám navyše aj vo svojom mentálnom vybavení. Budem podporovať okamžité a tvrdé zásahy polície proti prejavom extrémizmu. V tomto bude mať nielen minister vnútra, ale aj policajný prezident moju maximálnu podporu. Aj v Banskej Bystrici bol zásah razantný. Odmietam, aby nejaká skupina polobláznov poškodzovala dobré meno Slovenskej republiky na celom svete,” povedal včera Fico.

Na centrálnych oslavách SNP boli okrem pamätníkov udalosti, traja najvyšší ústavní činitelia - prezident Ivan Gašparovič, predseda Národnej rady Pavol Paška a premiér Fico - diplomati a mnohí ďalší politici. Zástupcovia SNS neprišli.

“Podujatie organizuje krajský úrad, takže nebudem hodnotiť účasť iných politických strán,” povedal premiér na otázku, prečo sa medzi ministrami neobjavil žiadny zástupca SNS.

“Dostal som pozvanie ako predseda vlády a akceptoval som ho. Toto nie je celoštátna oslava, preto otázka patrí koalíčnym partnerom, a nie mne,” povedal Fico.

Predseda poslaneckého klubu SNS Rafael Rafaj na otázku, prečo nikto z jeho strany nešiel na oslavy SNP, povedal, že nedostali pozvánku.

“Nechápem zmysel vašej otázky, boli tam traja najvyšší ústavní činitelia. Čo chodíme ako škôlka spolu za ručičky?”

Kukláči včera zasahovali na oslavách 62. výročia SNP proti príslušníkom Slovenskej pospolitosti. Zásah prišiel po sérii protimad'arských incidentov, keď policajný prezident Ján Packa vyhlásil nemilosrdnú vojnu extrémizmu. “Nebudem im tolerovať nič, vôbec nič. Povedal som jasne a urobím to,” povedal Packa. Nijakého páchatel'a posledných protimad'arských incidentov však polícia zatiaľ nezadržala.
FOTO SME - JÁN KROŠLÁK

Nejen *Kráska je v nesnázích*, ale i Dánové v Praze

DÁNSKÝ FILM *PRAHA* BUDE NA MEZINÁRODNÍM TORONTSKÉM FILMOVÉM FESTIVALU. NA SNÍMKU ALŽBĚTY JUNGROVÉ JE MANŽELSKÁ RVAČKA MEZI CHRISTOFFEREM A MAJOU.

Ani letos nebude Mezinárodní torontský filmový festival hýřit českými a slovenskými filmy. Při prvním letmém prohlédnutí programu se počet filmů z České republiky zastavil na čísle jedna (film režiséra Jana Hřebejka *Kráska v nesnázích*). Slovensko se v seznamu vůbec neobjevilo. Zato se v něm objevil dánský film *Prag (Praha)* od režiséra Ole Christiana Madsena.

Režiséra Jana Hřebejka není zapotřebí představovat. Narodil se v Praze v roce 1967. K jeho nejznámějším filmům patří *Pelíšky*, *Musíme si pomáhat*, *Pupendo* a *Horem pádem*. I na *Krásce v nesnázích* se podílí scénárista Petr Jarchovský. Ve filmu hrají Aňa Geislerová, Jana Brejchová, Emília Vášáryová, Josef Abrhám, Roman Luknár, Jiří Schmitzer, Jan Hrušínský, Jiří Macháček, Andrei Toader, Nikolay Penev a Adam Mišík.

Z internetu se nám podařilo zjistit alespoň stručný obsah filmu: Hrdinou milostného příběhu, inspirovaného stejnojmennou básní Roberta Gravesa, je obyčejná mladá žena Marcela, která se rozhoduje mezi dvěma muži: mezi svým nehodným, ale milovaným manželem a laskavým, dobře situovaným postarším cizincem. Elegantní Čechoital představuje pro Marcelu i její dvě děti zajištěnou budoucnost, a kdyby se řídila rozumem, neměla by váhat. Ve vyprávění, jež podle svých tvůrců pojednává „o sexu, penězích a dobrém člověku“, však hrají nepřehlédnutelnou roli i hrdinčiny komplikované rodinné závislosti. Na jednoduchém půdorysu, připomínajícím příběh z červené knihovny, zkušení tvůrci rozehrávají složitou žánrovou hru s nečekaným koncem.

Film *Kráska v nesnázích* je na pořadu 10. září v kinech Varsity 4 a 5 v 21:45, v úterý 12. 9. ráno v 9 hodin v Paramount 1 a ve Varsity 5 bude uveden na závěr festivalu v sobotu 16.9. v 19:45.

Ole Christian Madsen ukončil studia v roce 1993, kdy graduoval filmem *Šťastný Jim*. K jeho známějším filmům patří *Sinanova svatba* a *Pizzový král*. Podle toho, že některé jeho filmy jsou označovány jako *dogma* lze usuzovat na vliv jiného dánského režiséra Lars von Triera. Ve filmu hrají v hlavních rolích přední dánští herci Mads Mikkelsen and Stine Stengade. Dále zde jsou čeští herci, z nichž nejdůležitější postavu představuje Bořivoj Navrátil.

Ve filmu *Prag* Christofferovi umře otec, kterého naposledy viděl před 25 lety, kdy odjel do Prahy. Tehdy bylo Christofferovi dvanáct. Nyní má sám dvanáctiletého syna Thomase. Jedná se o téměř antický úkol. Přivést mrtvého v rakvi a co nejrychleji ho pohřbit v rodinné hrobce. Při této cestě ho má doprovázet jeho manželka Maja. Jenže jejich manželství, které mělo již své trhliny se v této situaci hroutí a Christoffer zjišťuje, že otcův odchod měl mnohem hlubší vliv na jeho život než předpokládal. Film byl natočen v Praze, letos na jaře, během 24 dnů, měl premiéru v Dánsku tento týden a bude v Torontu na festivalu promítán v kině Paramount 3 v úterý 12.9. od 18:45 a ve stejném kině ve čtvrtek 14.9. od 13:00.

Aleš Březina

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222
Fax: 011-420/274-770-929
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 274 777 476 nebo 495 269 285
Fax: 274 770 929
Aleš Březina - redaktor;
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
1.65 CDN \$ per line/col.
Předplatné:
v Kanadě \$ 32,90+2,10 = 35,00,
pro ostatní svět CND \$ 48-, US \$ 35 -
v ČR 600 Kč, na Slovensku 800 SK
PDF elektronicky \$ 22 -
V ČR a na Slovensku 150 Kč (200 SK)

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Československý baptistický sbor
(Czechoslovak Baptist Church); 200
Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá
pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán.
Začátek nedělních bohoslužeb je v 10:00.
Středeční biblická hodina v 19:30. Rev. Ján
Banko. Tel.: (289) 242-0635, Internet: http://
/www.csbaptist.com/
KITCHENER-WATERLOO: Každou
druhou neděli v měsíci v 17:00 - German
Gospel Church, 223 Union St.E.
Moravští bratři (Moravian Brothers
Church); Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní
správce: Rev.Margaret Hassler, Pastor, e-
mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostol sv. Cyrila a
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius), 5255 Thornwood Drive,
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
omša.: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
a so.: 17:00. Farár: M. Verčimák. Tel.: (905)
712-1200, fax: (905) 712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava
(R.C. Church of St. Wenceslaus), 496
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby:
neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní
správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: (416)
532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol
augsburského vyznania sv. Pavla
(Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto,
Ont. M6H 2H8. Tel.: (416) 658-9793. Rev.
Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30
(angl.), 10:45 (slovensky).
Slovenský grécko-katolický kostol sv.
Marie (Slovak Greek Catholic Church of
St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
2W7. Tel. 531-4836. Farár: P. Dolinský.
Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.
Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran
Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan
Tóth. **Bohoslužby:** 20. 8., 10. 9., 8. 10., 19. 11.,
3. 12. vždy o 13:00 hodine. a 24. 12. v 16:30.

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 15:00 hodin.Duch. správce: Pavel
Norbert Rouš, St. Adalbert R.C. Mission,
464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2.
Tel.: (905) 523-1932.
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice:
(Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue.
Nejbližší bohoslužby: 23. září.2006 v 17:00.
Kingston: Kaple Newman House,192
Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 23.
září.2006 v 10:00
Montreal: Kaple Loyola High School,7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby:
24. září.2006 v 11:00.
Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby.
v září.

Šestá sezóna Nokturen na Masaryktownu zahajuje 24. září 2006!

Ano, šestá sezóna Nokturen, pořádaných
Masarykovým ústavem, zahajuje v neděli 24.
září v 17 hodin. Na zahajovacím koncertu
vystoupí Čeněk Vrba, první houslista
Calgarského symfonického orchestru. Čeněk
Vrba se narodil v Brně a přišel s rodiči do
Kanady v roce 1968. Udělal konkurs do
Torontského symfonického orchestru v době,
kdy byl uměleckým ředitelem a dirigentem
Karel Ančerl. Pod jeho taktovkou hrál několik
sezón včetně absolvování Evropského turné
orchestru v roce 1974. Když vyhrál konkurs
do Calgarského orchestru, odstěhoval se do
Alberty. Kromě vedoucího smyčcové sekce
má také spoustu sólových vystoupení po
celém světě. Při koncertu na Masaryktownu
ho na klavír bude doprovázet Yukiko
Watanabe, s kterou již dlouhodobě
spolupracuje.
Při dalším koncertu - v říjnu - se představí
Panochovo smyčcové kvarteto. Tento pražský
soubor patří k nejlepším kvartetům na světě a
v Torontu nehrál snad přes dvacet let. Během
svého turné po Severní Americe včetně New
Yorku, budou koncertovat v Edmontonu při
oslavách vzniku Československé republiky
28. října a den potom v Torontu. Protože se na
koncertu podílejí kromě MMI i ostatní krajanské

organizace (Sokol, České a Slovenské
sdružení) a nově vzniklý konzulát České
republiky, pořadatelé očekávají velkou účast
našich krajanů. Z tohoto důvodu se bude
koncert konat v kostele Sv. Václava.
Předplatitelé *Nokturen* budou mít přístup v
rámci předplatného zdarma. Na programu
budou skladby našich velikánů: Antonína
Dvořáka a Bedřicha Smetany, dále díla
Wolfganga Amadea Mozarta a dalších.
V listopadu přivítáme *Duo Moravia* - pianistu
Pavla Kašpara s cellistou Jiřím Hanouskem.
Oba už koncertovali v Torontu a jsou jak
výjimeční sólisté, tak i vynikajícími komorními
hráči.
Vzápětí počátkem prosince můžeme slyšet
vynikajícího kytaristu z Calgary, Miloše
Krátkého. Pochází z Karlových Varů, studoval
Akademii múzických umění v Praze a v
Calgary je profesorem hry na kytaru. Bude to
jedinečná příležitost slyšet klasickou kytaru v
různých žánrech.
V lednu 2007 pro nás zahraje opět náš dobře
známý Jirka Grosman s jeho tradiční jazzovou
skupinou a několika hosty. Jeho vystoupení
se stala jakousi tradicí, protože s námi
spolupracuje od prvního ročníku *Nokturen* a
jeho koncerty jsou vždy vyprodané.

Následující měsíc, v únoru 2007, vystoupí náš
vynikající pianista Antonín Kubálek, který
obětavě a narychlo zaskočil loňského roku za
zraněného houslistu Ivana Ženatého. V druhé
půli koncertu uslyšíte jeho velmi nadanou
dceru Karolinu, která vloni přidávala po
tatínkově koncertu *Beethovenovu sonátu pro*
klavír. Tentokrát bude hrát na housle, kterým
dává přednost před klavírem a tatínek ji bude
doprovázet na piano.
V březnu vystoupí opět houslista Ivan Ženatý
se svou ženou Katarínou. Vloni byl koncert
odložen kvůli zranění, které utrpěl při
autonehodě, ale jeho vynikající hra na housle
tím nijak neutrpěla.

A konečně v dubnu se nám opět představí
mandolinista (a flétnista) Radim Zenkl, který
tak oslnil při předchozích dvou zastaveních v
Torontu. Tentokrát je to po delším čekání,
protože Radim má strašné množství koncertů
po celém světě a bylo od něho milé, že si
našel datum i pro nás. Tohoto vynikajícího
umělce není třeba představovat a většina
předplatitelů si nedá ujít jeho další vystoupení.
Naší šestou sezónu ukončí jazzová skupina
Drew Jurečky, který zde poprvé vystoupil
loňského roku. Vy, kteří jste byli svědky jeho
vynikajícího výkonu jistě přijdete opět. Myslím,
že Nokturna za pět let trvání jsou dnes součástí
našeho života v Kanadě.

Ke konci každého ročníku si kladu otázku,
zda je možné udržet vysokou úroveň našich
koncertů v příští sezóně. Překvapivě, každý
rok jsou výkony ještě nějak lepší. Tato nová
sezóna, kromě toho, že máme devět koncertů,
což je více než kdykoliv jindy (za téměř stejnou
cenu jako vloni) by mohla předčit všechna
očekávání. Přesvědčte se sami. Jestli váháte,
zda si zakoupit předplatné nebo ne, tak
pozor, vloni bylo pět koncertů zcela
vyprodaných a museli jsme odmítat jednotlivé
objednávky. Ještě před vytištěním tohoto
článku a našich barevných brožurek se již
přihlásilo osmnáct předplatitelů na příští
sezónu. Prvních padesát předplatitelů opět
obdrží zdarma CD klasické nebo jazzové
hudby. Brožurky možno vyzvednout u našich
sponzorů: Restaurace Praha, Nitra Travel a
Slovakotour a veškeré zprávy a novinky
najdete v *Novém Domově* a v *Satellite 1-416*.
Nejlepší informace dostanete na
Masaryktownu od Julie Novotné 416/439-
4354. Na shledanou na zahajovacím koncertu
24. 9. 2006 v 17 hodin odpoledne v Restauraci
Praha.

Miloš Krajný,M.D.

Kalendář

9.9. (so) 10:00
5. SLOVENSKÝ JARMOK
Creditvale Park
1720 Barbertain Rd.
Streetville

10.9. (ne) 14:00
The Sophia Perlman Trio
Jazz na Masaryktownu

10.9. (ne) 21:45
Varsity 4 a 5
12.9. (út) 9:00
Paramout 1
16.9. (so) 19:46
Varsity 5

Kráska v nesnázích
Mezinárodní filmový festival v Torontu

12.9. (út) 18:45
14.9. (čt) 13:00
Paramout 3
Praha

Mezinárodní filmový festival v Torontu

24.9. (ne) 17:00
Čeněk Vrba - housle
Yukiko Watanabe - klavír
Nokturna na Masaryktownu
Tel.: 416/439-4354

30. 9. (so) 17:00
Svatováclavské posvícení
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

Česká televize Nový Záběr

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)

E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet od 9.9.2006

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Úřední hodiny jsou jednou měsíčně,
vždy první úterý od 19 do 20 hod. (po předchozím zavolání)
v budově kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave.
(Křižovatka Bloor St. W. a Dufferin St.)
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému
pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha,
která se diskusí sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá
za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

Dokumentační projekt Ústavu pro soudobé dějiny

Vláda České republiky vyjádřila ve svém prohlášení z 24. srpna 2005 své hluboké uznání všem osobám z řad někdejších československých občanů, zejména německé národnosti, žijícím před druhou světovou válkou na území dnešní České republiky, které v období hitlerovské agrese zůstaly věrný ČSR, aktivně se podílely na boji za její osvobození, případně byly perzekvovány nacistickým režimem. Vláda ČR zároveň vyjádřila politování, že se některé z nich po válce nedočkaly zaslouženého uznání a namísto toho byly v rozporu s tehdy platnou legislativou postiženy v souvislosti s opatřeními uplatňovanými v poválečném Československu proti tzv. nepřátelskému obyvatelstvu. Všem takto postiženým, bez ohledu na jejich pozdější státní příslušnost a místo pobytu, vyjádřila vláda České republiky svou omluvu.

V souladu s tímto usnesením a s finanční podporou české vlády se v současné době realizuje dokumentační projekt, jehož zpracovatelem je Ústav pro soudobé dějiny Akademie věd České republiky ve spolupráci s Muzeem města Ústí nad Labem a Národním archivem v Praze. Úkolem projektu je zmapovat historii odpůrců nacismu z řad někdejších občanů Československé republiky, podchytil a shromáždit svědectví o jejich životě a přínosu v boji za evropskou demokracii. Zároveň má projekt seznámit s osudy těchto antifašistů nejširší veřejnost. Jeho výsledky budou proto zpřístupněny nejen v odborných studiích a edicích, ale rovněž i ve formě putovních výstav, rozhlasových a filmových dokumentů, mezinárodních konferencí a vzdělávacího projektu obracejícího se k žákům základních a středních škol. Trvale budou výsledky projektu od podzimu 2008 zpřístupněny ve stálé expozici v Muzeu města Ústí nad Labem.

Projekt je dokladem zájmu, jaký česká společnost projevuje o ty historické jevy a události a o tradice, k nimž se dnes hlásí demokratická Evropa. Právě k nim patří i odkaz aktivních odpůrců nacismu v českých zemích.

V zájmu přispět k prohloubení historické paměti se zpracovatelský tým obrací na mezinárodní veřejnost s touto výzvou:

*** Patříte mezi antifašisty z řad občanů někdejší Československé republiky?**

*** Jste příbuzní nebo známi takových osob?**

*** Máte k dispozici zajímavá svědectví o jejich činnosti, popř. fotografie či jiné dokumenty?**

Ozvěte se nám!

Uvítáme každou pomoc, která napomůže vytvořit a doplnit tento historický obraz.

**Ústav pro soudobé dějiny
Akademie věd ČR, Vlašská 9, 118 40
Praha 1, Česká republika, Tel.: 0114200/
257531122, Fax: 011420/257532553, e-
mail: antifa@usd.cas.cz; Internet:
www.usd.cas.cz**

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
30.8.2006 v 4:55
Příští číslo vyjde:
14.9.2006**

Farnost sv. Václava v Torontu

srdečně zve na

SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ

V SOBOTU 30. ZÁŘÍ - SEPTEMBRA 2006

v kostele sv. Václava

496 Gladstone Avenue

PROGRAM:

17.00 hod. Slavná mše svatá

18.30 hod. Večeře

**Taneční zábava - hraje hudební skupina Mira Letka
Tombola**

Vstupné: \$25.00 - \$30.00 po 24. září 2006

Doporučená rezervace

**Vstupenky po každé bohoslužbě v neděli v kostele
nebo telefonicky 416/225-9324**

Slovensko-kanadský kultúrny spolok

pozýva krajanov v Toronte a okolí

na

5. SLOVENSKÝ JARMOK,

ktorý usporiada v sobotu 9. septembra od 10. hodiny

**na spolkovom letovisku Creditvale Park
pri Streetsville - 1720 Barbertain Rd.**

**Stánky so slovenským ľudovým umením,
občerstvenie, BBQ, kúpanie.**

Záujemci o prenajatie stánkov volajte:

Mrs. Anna Zapletal: 416/537-7698

Nocturna na Masaryktownu

**Čeněk Vrba,
housle**

**Yukiko
Watanabe,
klavír**

**Přední kanadský
houslista českého
původu zahraje
v doprovodu úspěšné
japonské klavíristky
skladby českých i
světových mistrů.**

Neděle 24. září od 17.00 hodin

**Restaurace Praha, Masaryktown, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto
Vstupné \$20 (studenti \$15). Rezervace u Julie Novotné: 416-439-4354**

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.

Ottawa, ON K2P 0G2

Tel.: (613) 562-3875

Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace

Ottawa, ON K1M 2A1

Tel.: (613) 749-4442; 749-4450

Obch. zast.: (613) 748-1773 ; Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal

1305 Ouest Avenue des Pines

Montreal, QC H3G 1B2

Tel.: (514) 849-4495

Fax: (514) 849-4117

E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto

2 Bloor Street West, Suite 1500

Toronto, ON M4W 3E2

Telefon: 416-972-1476

Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul:

Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,

Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail:

jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Vancouver, BC:

200-247 Abbott St.

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

www.slovakia.org

Hours: Tuesday 14:00-16:00

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lisiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543

Hours: Monday and Thursday

17:30-19:30.

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,

Winnipeg, MB R2G 1L1

Tel/Fax: (204) 947 1728

Mr. Jozef Kiska, Honorary Consul

Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:

1280 Finch Avenue West, Suite 407

North York, ON M3J 3K6

Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488

Hours: Monday to Friday 10:00 - 16:00

Saturday by appointment

Mr. John Stephens, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 533-0005

MEDICAL AND RELAXATION TREATMENTS MASSAGE THERAPY HOT STONE TREATMENT EAR CANDLING

MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.

AT

Mind & Body
Lakeshore Village Integrated Medicine

**TAKÉ NABÍZÍME
HOMEOPATHI, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU A TD.**

NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠŤOVNY KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!

2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

EVA MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.

Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abe@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce

**Kanadsko-česká
obchodní komora**

**CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE**

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

V září začne samostatné slovenské televízni vysílání

Projekt českého a slovenského vysílání není ničím novým. Již v sedmdesátých letech se objevila první vysílání v Torontu, Ottawě, Kitcheneru a na dalších místech. Většinou se jednalo o nekomerční půlhodinu, která běžela v nekomerčním kabelovém televizním vysílání jednou za měsíc se třemi reprízami. I když již tehdy byly pokusy proniknout na tehdy etnický kanál 47, vysílání neměla dlouhé trvání. Proto byla jistá skepse, když před časem začalo české a slovenské vysílání na OMNI 1. Markéta Slepčiková svoji úlohu zvládla, sehnala tým spolupracovníků a Nový záběr se vyprofiloval jako zajímavý kvalitní pořad, který si našel místo u posluchačů vždy v sobotu odpoledne. Velmi příjemným zpestřením bylo, když se na obrazovce začala objevovat i slovenská část s Katarínou Homolovou. Od 9. září 2006 však bude slovenské vysílání samostatné. Bude následovat po českém Novém záběru každou sobotu v 10:30. Zahájení vysílání je tedy příležitostí, abychom položili Katce několik otázek.

ABE: Jak se toto vysílání bude jmenovat?

KH: Vysielanie si zachová názov Slovenský svet. Pod týmto menom sme doteraz vysielali aj krátky slovenský blok v programe Nového záběru.

ABE: Premiéra bude v sobotu 9. září v 10:30, pak budou následovat další sobotní programy, ale kdy bude repríza a bude možné toto vysílání vidět přes internet? Na jaké internetové adrese?

KH: Premiéra bude v sobotu 9. septembra 2006 o 10:30.

Repríza bude každý utorok o 8:00 ráno. Každé vysielanie sa vždy po premiére navyše objaví aj v internetovej televízii Sedna na webovej stránke www.tvsedna.com

ABE: Nemáte strach z celkové délky pořadu? Půlhodinu v sobotu ráno si každý po snídani udělal, ale najednou hodina, to je příliš velký zásah do soukromí. Navíc ve stejnou dobu běží anglická a německá fotbalová liga.

KH: Z délky programu strach určite nemám. Slováci totiž doteraz mohli sledovať iba 5 až 10 minút slovenského programu, do ktorého sa vošli len krátke reportáže. 30-minútový program však už budeme môcť využiť napríklad na portréty úspešných ľudí zo slovenskej komunity, dokumentárne filmy o Slovensku či nové rubriky, medzi ktoré bude patriť poradňa pre nových prisťahovalcov ako aj detský blok. Verím, že mnohí priaznivci českého vysielania Nový záběr radi zostanú pri televíznych obrazovkách aj ďalšiu polhodinu pri slovenskom programe. Sklamani nebudú ani priaznivci športu. V našom vysielaní totiž budeme postupne prinášať i športové reportáže.

ABE: Jaká bude skladba pořadu? Co chystáte do prvního vysílání? Co na měsíc září?

KH: Obsah prvého vysielania neprezradím. Bude to prekvapenie. V septembri však okrem iného diváci uvidia reportáže z vystúpení folklórnych súborov Lúčnica a Vrštec v Toronte či Majstrovstvá sveta v ohňostrojoch v Ottawe so slovenskou účasťou vo finále. Na svoje si prídu aj deti, pre ktoré pripravujeme pravidelný blok animovaných rozprávok.

ABE: Co v Novém záběru trochu postrádám, je živé vysílání, kdy lidé mohou volat do redakce. Bude tam něco takového?

KH: Živé vysielanie je z technických príčin nereálne, pretože televízia OMNI 1 vyžaduje od producentov, aby vyrobené programy odovzdávali niekoľko dní pred odvysielaním. To znamená, že v sobotu sa diváci pozerajú na program, ktorý beží zo záznamu, a preto nie je možné doň akokoľvek zasahovať.

ABE: Jak aktuální bude zpravodajství ze Slovenska? Budete tam mít sportovní výsledky? Fotbal? Hokej? Tenis?

KH: Pokiaľ ide o spravodajstvo, v budúcnosti plánujeme vysielat pravidelné týždenné spravodajské súhrny (vrátane športu) v spolupráci s niektorou zo slovenských televízií.

ABE: Přislíbila některá slovenská televizní nebo rozhlasová stanice spolupráci? Budete mít svého zpravodaje na Slovensku?

KH: Spolupráca so Slovenskom už funguje. Ide najmä o súkromné produkčné spoločnosti, ktoré pre nás vyrábajú kvalitné dokumentárne filmy či reportáže zo zaujímavých podujatí. Plnia teda aj funkciu vyslaného spravodajcu na Slovensku.

ABE: Budete třeba na pokračování vysílat filmy nebo ukázky z nich?

KH: Filmy na pokračovanie vysielat nebudeme, pretože na to nemáme dostatok vysielacieho času, a tiež aj preto, že podľa vysielacích podmienok musia byť približne tri štvrtiny nášho programu vyrobené v Kanade. Pokiaľ ide o ukážky z filmov, môžu sa vo vysielaní objaviť skôr vo forme upútavok.

ABE: Budete se zabývat výtvarným uměním Slováků žijících v Kanadě a na Slovensku?

KH: Určite áno. V našom programe bude mať kultúra pevné miesto. O umelcov slovenského pôvodu nie je v Kanade núdza, a preto sa im v slovenskom vysielaní budeme pravidelne venovať. V rubrike Úspechy Slovákov v Kanade budeme divákovi predstavovať nielen úspešných umelcov, ale aj politikov, podnikateľov či športovcov.

ABE: Kde například nikdy nedošlo k rozdělení české a slovenské kultury, bylo v hudbě. V českém rozhlasu se hraji stále slovenské písničky, v slovenském české. Na koncertu Jarka Nohavici byla řada Slováků. Do Kanady má přijet Čechomor nebo Vlasta Třešňák. Budete je propagovat, nebo to necháte pouze na českém vysílání? Rómská kultura, která nezná hranic?

KH: Propagovať budeme všetky podujatia, o ktoré by naši diváci

KATKA HOMOLOVÁ NA FOTOGRAFII BOHDANA TUROKA

mohli mať záujem. Budeme to robiť formou upútavok na záver každého programu.

ABE: Do jaké míry by bylo možné o tom, co chystáte, informovat v Satelitě?

KH: Pripravujeme upútavky na naše vysielanie, z ktorých sa diváci včas dozvedia o plánovaných programoch.

abe/ol

"THE ART OF INTERPRETATION"
ANTONIN KUBALEK
INTERNATIONAL PIANO COURSES

Česká republika, Zlaté Hory
červenec 2007

Poskytujeme individuální a mistrovskou výuku třemi pedagogy, které spojuje Mezinárodní hudební festival Pražské jaro. Zdeňek Hnát a Ivo Kahánek laureáty v letech 1957 a 2004, Antonín Kubálek host v roce 2002.

Nabízíme:

- výuku klavírní techniky
- výuku komorní hry s Kocianovým kvartetem
- výuku anglické konverzace
- přednášky o hudební literatuře spojené s poslechem audio ukázek
- možnosti cvičení denně od 6.00 - 22.00
- doprovodný program (výlety, koncerty, setkání se zajímavými osobnostmi - více na www.kubalekpianicourses.com)
- ceny pro oceněné účastníky

kontakty

pohlova@jes.cz, 723 625 511
richard.pohl@hotmail.com

Na okraj

Odešel Václav Opřátko

V Kanadě byl úředně známý jako Opratko. Odešel v noci 20. srpna 2006, ve svém domově, ve spánku. Jak si přál, vytratil se tiše, bez obřadů. Žil úspěšný a šťastný život. Život daleko zajímavější než z jakého jsme ho podezírali...

Narodil se 22.3. 1925. Měl by se býval narodit v Bulharsku, v osadě zvané Gorná Orechovice, kde jeho otec byl účetním cukrovaru vybudovaného, vlastněného a řízeného Čechy. Ale budoucí rodiče si přáli, aby se jejich dítě narodilo v Čechách, tak budoucí maminka odjela do Poděbrad, kde Václav poprvé spatřil světlo světa. V Gorné Orechovici měli i českou školu, ale jen několik tříd obecné. Pak Václav přešel na francouzské gymnasium v Plovdivu, spravované katolickou církví. V Bulharsku se Václav naučil třem jazykům: češtině (na obecné škole a doma), bulharsky a francouzsky. Ke konci války se s dalšími Čechoslováky přihlásil do československé armády, která se proboujovávala do Československa. Uniformy pro ně neměli, tak je pověřili dopravou proviantu do vlasti. Značnou část proviantu tvořily demižony slivovice. Někde v Rumunsku se v jednom demižonu udělala díra a byli u toho ruští vojáci. Slivovice jim moc chutnala.

Po skončení války rodiče ještě nějakou dobu pracovali v Bulharsku, ale Václav (a jeho sestra) už zůstali v Praze. Václav se přihlásil na Vysoké učení technické, chemické inženýrství. Jenomže v Plovdivu maturoval francouzsky a to mu v Praze moc nepomohlo. Musil si nostrifikovat maturitu. Nostrifikoval a začal studia na technice. Dokončil tři roky a přišel puč. Poněvadž byl v letech 1947-48 předsedou organizace lidových studentů (SPIC), věděl, že doma ho nečeká nic dobrého. Rozhodl se pro útěk se skupinou kolem ministra Procházky. Tato skupina se pro útěk rozdělila na menší skupinky. Tu, s kterou utíkal Václav chytili. Václav skončil na Pankráci. Propustili ho na nějakou amnestii. Ačkoliv byl pod dozorem STB, o velikonocích 1949 utekl znovu. Tentokrát to vyšlo. Ale ne úplně: průvodce, který ho převáděl přes hranice, si nejen dal výborně zaplatit, ale ještě Václavovi ukradl aktovku, v níž si odnášel všechno co měl... Aby se v Bavorsku dostal do vlaku, přihlásil se do francouzské cizinecké

legie. Ale nenastoupil. Namířil do Ludwigsburgu a skončil v táboru Arsenál. V Arsenálu se přihlásil o stipendium na univerzitu v Kanadě. A dostal ho. S ostatními studenty (celkem 24 chlapců a děvčat, z toho 9 Čechoslováků) odjel do Itálie, odkud měli lodí pokračovat do Kanady, kam doufali dorazit před začátkem školního roku. Jenže lodní posádka stávkovala, což skupině dovolilo strávit týden v resortním místě v Bagnoli, které ještě nedávno sloužilo německým důstojníkům. A jest-li pak víte, kdo byl mezi těmi studenty? Nevíte: Václavova budoucí žena, Jaroslava Pletichová. Do Kanady je vezla starobylá loď *Charleton Sovereign*, postavená někdy v roce 1911. V den, kdy v září přijížděli k Halifaxu, ležela nad mořem tak těžká mlha, že nevěděli, kde jsou, ale jak se blížili k pevnině, mlha se otevřela a z ní se vynořil sluncem ozářený Halifax. Cesta vlakem do Montrealu, orientace na Montrealské univerzitě, kde Václav dostudoval inženýrství chemie (graduoval v r. 1950), zatímco Jaroslavě byla určena University of Toronto (moderní jazyky). Václav dostal zaměstnání u quebeckého ministerstva dolů, které ho poslalo do severního Quebecu, kam za ním Jaroslava po graduaci v r. 1951 přijela a kde se 16. června vzali.

Ale co dál? Václav usoudil, že se musí naučit anglicky. Za čas našel místo šéfa chemických laboratoří u *Consolidated Sudbury Basin Mines Ltd.* v Chelmsfordu, kde společnost pracovala na otevření dolu a kde s Jaroslavou žili od r. 1953 do r. 1956. Jenomže důl zavřeli, ještě než ho otevřeli...

Další zastávka vedla do Elliot Lake, do uranového dolu... Ne *Denison Mines*, ale do Romanovy konkurence (ale jinak spojence), *Rio Algom*, kde nakonec pracovala i Jaroslava. Poslední Václavův zaměstnavatel bylo INCO, kam přešel v r. 1964 a zůstal zde až do odchodu do penze v r. 1990. Do Mississaugy, kde zemřel, se s rodinou přestěhoval v r. 1970.

Kdybych měl Václava, muže nemalého talentu, který zastával významné pozice, nějak popsat, řekl bych, že to byl snad nejskromnější člověk, kterého jsem poznal. Tichý, nenápadný, bez domýšlivých gest, člověk z rodu českých poctivců, jakých se v naší rodné zemi už mnoho nerodí.

Jaroslavě, jejich synu Tomovi a celé rodině vyslovujeme upřímnou soustrast.

Warhol v Ontarijské Galerii (do 22. října 2006)

Hlas vycházející z telefonního instrumentu, který dostanete při vstupu do výstavních místností, vás informuje, že Andy Warhol se narodil českým rodičům v Pittsburghu, že rodinné příjmení bylo Warhola, které si Andy zkrátil na Warhol. Na druhé straně David Cronenberg, kanadský režisér, který výstavu pomáhal organizovat, v televizním programu o Andym mluví jako o Slováků. Daleko větší míru souhlasu nacházíme v komentářích o tomto dnes velmi slavném americkém umělci. Cronenberg ho vidí jako člověka, který toužil po uznání a slávě a aby je získal musil překonávat obtížné překážky: chudé přistěhovalecké prostředí bez kulturního podhoubí, z něhož pocházel, homosexualita, která v té době byla přijímána s daleko menším pochopením než-li dnes (komentátor na telefonním instrumentu pochyboval, že Warhol skutečně homosexuálem byl, že není znám žádný vztah, který by tomu nasvědčoval, že spíš byl voyeur (člověk, který se ukájí pozorováním sexu druhých). Poněvadž nebyl přijat společností bohatých a slavných, vytvořil si svět, jehož středem byl on sám: ztotožňoval se nejen se slavnými lidmi (Elizabeth Taylor, Marylin Monroe a hlavně Jackie Kennedy), ale i s monumentálními objekty, které maloval, například Empire State Building.

Přinesl nové prvky do způsobu práce (vzal novinovou fotografii a vytvořil z ní, hrou barev a světla a stínu, sérieí obrazů; herce ucházející se o roli ve filmu posadil před kameru a odešel - když se vrátil, měl film hotový); katastrofy a smrt (pod koly nákladního auta, elektrické křeslo, vražda Kennedyho) povýšil na základní motiv své tvorby; žil v okamžiku a okamžikem, bez ideologie a zjevně bez soucitu (jen smutek Jackie Kennedy chytí za srdce); posedlý touhou po slávě, uvědomoval si, že sláva a smrt jsou často spojeny pupeční šňůrou. Dva filmy (žádný z jeho filmů nemá ani příběh ani dialog) zachycující erotický akt mezi lidmi, mohly zrovna tak zobrazit sexuální činnost psů či koček; až na to, že kočky a psy se s tím tolik nemazlí. Chvilí upoutá film nazvaný “Coach”: vidíme prolínající se těla, která mohla zrovna tak patřit robotům. Ve svých graficky ztvárněných fotografiích i filmech Warhol zachytil okamžik (většinou tragický) a opakováním v různých proměnách mu vtiskl dojem trvání.

Výstava (včetně komentářů Cronenberga a jiných) přináší mnoho - alespoň pro mne - nového: Warhol byl daleko víc než umělec, který proměnil plíšek z Coca - Coly na symbol doby a Marilyn Monroe přiřkl status bohyně sexu. Nakonec - hlavně po smrti - našel slávu, kterou tak urputně hledal. Chtěl bych věřit, že se z ní někde těší.

Výstava je (nebo byla) instalována i v Praze - zřejmě bylo skoro nemožné se na ni dostat.

O ženách vůbec a o Aničce Janoušové specificky

V polovině srpna členové torontské Sokolské jednoty oslavili pětadesáté narozeniny náčelnice Aničky Janoušové. Samo o sobě věkový patníček, který nestojí za zmínku. Anička samozřejmě dělá znamenitou práci. Ale tohle je čas žen. Podívejte se jenom na naši komunitu: předsedkyně Masarykova ústavu - Alena Kottová; starostka torontské jednoty - Hana Jurásková; předsedkyně torontské odbočky Českého a Slovenského sdružení v Kanadě - Radmila Locherová; místopředsedkyně ústředí ČSSK - Blanka Rohnová; náčelnice nejen torontské jednoty, ale i Kanadského Sokola - řečená Anička Janoušová - tedy situace, která v českých dějinách se dá porovnat jen s dobou, kdy naši zemi fakticky vládla Vlasta. Ještě že (my, muži) máme Miloše Šuchmu jako předsedu ústředí ČSSK a Luboše Fryntu jako náčelníka (ženu jako náčelníka Sokola si nějak neumím dobře představit) a Jana Waldaufa, který v Sokole i v Sdružení slušně veze vozík s nákladem. Upřímně řečeno, mně se vláda žen zamlouvá. Dokonce bych dal pár dní svého života (a moc už mi jich nezbyvá), kdyby se o americký prezidentský stolec utkaly senátorka Hillary Clintonová a ministryně zahraničí Condoliza Riceová. Vidíte, jak se mi myšlenky toulají? Starým lidem (těm nad osmdesát) by mělo být (pokud nepředloží vysvědčení, že jsou ještě přičetní nebo si alespoň pamatují své jméno) vyraženo pero (nebo počítač) z ruky (mám na mysli sebe) a zakázáno mluvit na schůzích.

Přiznávám se, že letos v létě jsem hodlal svoji psavskou činnost zakončit článkem o ing. Vladimíru Kavanovi, ale pak někdo umře a já cítím potřebu postavit mu pomníček z oblázků slov. Nebo někdo má narozeniny...

Vždyť já vlastně chtěl psát o Aničce Janoušové, ale pak se mi to v hlavě stařecky zamotalo a já se vydal na cestu vesmírem. Tak tedy Anička. Co jsem to chtěl...

Ovšem. Chtěl jsem o ní psát ani ne tak proto, že je jí pětadesát, ani ne proto, že udělala takový kus práce na letošním sletu - o tom jsem již psal (pokud jsem nepsal o někom jiném), ale proto, že na sletě cvičila, přesto, že měla zápal plic (ledaže bych si ji pletl s někým jiným)...

Josef Čermák

Petr Chudožilov: Sloupek

Jméno a profese protagonisty tohoto sloupku nejsou důležité, podstatný je jeho životní příběh. Narodil se ve slovenské vesničce, rozdělené na dvě poloviny: lepší a horší. Obyvatelé horší půlky se do té druhé směli podívat až po smrti, když je tudy vezli na hřbitov. Sbírali v lese všechno, co šlo sníst. Přestože byl z nejnuznějších poměrů, ukončil nejen základní školu, ale obstál i při maturitě. Gymnazijní studium bylo ilegální, v dobách Slovenského štátu mu je umožnil milosrdný ředitel školy pod podmínkou, že se schová, přijde-li inspektor. Do gymnázia jezdil vlakem, ale jen pod lavicí nebo na záchodě, aby nebyl na očích, do autobusu ho nikdy nepustili.

Koncem padesátých let absolvoval univerzitu a promoval v oboru, raději odešel do východního Berlína, kde nostrifikoval československý diplom, totéž se mu podařilo ve Švýcarsku, jež zvolil za svůj domov po sovětské okupaci Československa v srpnu 1968. Nostrifikace byly nesmírně náročné, znovu si musel osvojit odbornou terminologii v novém jazyce a vykonat všechny zkoušky jako kdysi na začátku. Ve švýcarském Bernu jeho služby vyhledávali vedle lidí obyčejných i prominenti. Kromě profese se věnoval i povznesení svého národa, rozptýleného po celém světě. Jeho aktivity

byly oceněny Kulturní cenou kantonu Bern, dostalo se mu ji jako druhému cizinci v historii vůbec.

Po listopadu 1989 jezdil rád do Československa, při jedné návštěvě Prahy ho v metru okradli o všechny peníze a doklady. Ti, na něž se obrátil s prosbou o pomoc, se k němu chovali tak, jak se někteří lidé k *Cikánům* chovají, doposud jsem totiž neřekl, že můj přítel je Rom a jako Rom vypadá. Vždycky si této skutečnosti vážil. Místo svých diplomů vyvěsil na pracovišti šestery housle. Hrával na ně tak, jak to dovede jenom on. Už nehraje. Starý pán je v současné době obyvatelem ústavu pro lidi sužované plody těžkého života. Prsty ztratily cit, ruce neunesou housle, nohy tělo. Můj kamarád je na *vozejčku*. Když ho navštívím, vypráví o dřívějších časech, jindy mlčíme a kouříme. Ostatní pacienti k nám přistupují a kamarád se s nimi baví v různých světových jazycích. Připadá mi, že jej mají neobyčejně rádi. Občas se mě ptá, jak je venku. Když jsem mu z novin přečetl slova prezidenta Václava Klause, že *Lety byly původně pracovním táborem pro ty, kteří nechťeli pracovat*, a že obyvatele lágru se jednoduše stali obětmi infekční nemoci, pootočil hlavu tak, aby mu nebylo vidět do tváře. Němým gestem beze slov mě požádal, abych ho odvezl na pokoj.

Červen 2005

Otištěno s vědomím autora a Hospodářský novin.

NOVÉ ČESKÉ KNIHY, KTERÉ DOPORUČUJEME:

Pavel FRÝBORT: Agentura. Napínavý kriminální román, kde je vše: únos, výkupné, mediální skandály. Místo děje: Česká republika. \$ 17.50

Ota ULČ: Kolkánie a obtížné sousedství. Piráti - Lovci lebek - Novodobí teroristé. - \$ 15.90

TÉŽ SI MŮZETE OBJEDNAT:

Václav HAVEL: Prošim stručně. Rozhovor s K. Hviždálou. Volné pokračování knihy Dálkový výslech. Literární koláž. \$ 25.90

ROMÁNY - DĚTSKÉ KNIHY - KUCHARKY - KŘÍŽOVKY

julie novotná : 416.289.2476 - www.jnczechbookstore.com

inCZECH BOOKSTORE

Jediná prodejna českých knih v Ontáriu - Naše ceny jsou naší vizitkou

Rosti Brankovsky

Associate Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Pracujeme v celé oblasti GTA

Sutton Group-Bayview Realty Inc.

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

oprávněný distributor českých filmů uvádí
premiérově film režiséra Jiřího Stracha

Povodeň

Jímavý příběh dvou starých žen, které na čas svedla
dohromady - živelná katastrofa - řeka vylitá z břehů. Stejná
povodeň, jaká v srpnu 2002 postihla mnohé.

Scénář byl komponovaný jak herecký koncert pro dvě dámy:
dvě Jiřiny. Maloměstskou vdovu po prominentním umělci hraje
Jiřina Jirásková a paní ze zaplaveného Karlína hraje Jiřina
Bohdalová, a trojlístek doplňuje Josef Somr.

Paní Gabriela žil v prostorném bytě sama a v okamžiku
povodně zatelefonovala do zpravodajství, že poskytne utulek
osamělé paní, která utrpěla povodní. A tak se tam najednou
ocitne paní Věra je s taškou osobních věcí. Od toho okamžiku
začíná příběh dvou žen, dvou rozdílných osudů, porozumění
ale i nedůvěry.

Podporujte legální obchod!

**Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a
zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:**

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videaelcanada.com

www.videaelcanada.com

<http://www.videaelcanada.com>

(Distributor česky a slovensky psaných knih)
Více než 2000 titulů všech žánrů na skladě.
Nové i levné antikvariátní knihy

O katalog nabízených knih nebo celkový seznam si žádejte:

Toll free: 1-866-425-0742 Fax: (514) 425-0742

e-mail: cskniha@sympatico.ca web page: www.cskniha.com

15.8.2006

Ke znovuzvolení Filipa - Falmera do čela poslanecké sněmovny

Zvolení Vojtěcha Filipa do předsednictva
Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, a to
přes zveřejnění dokumentů potvrzujících jeho
minulost spolupracovníka StB, potvrdilo
znepokojující skutečnost, že se naše politická
representace ani sedmnáct let po 17. listopadu
není schopna a nechce distancovat od
zločinného komunistického režimu.

Vojtěch Filip byl již v roce 1991 vyzván
Parlamentní vyšetřovací komisí 17. listopadu,
aby se jako ideový spolupracovník
komunistické Státní bezpečnosti s krycím
jménem Falmer vzdal své funkce poslance.
Neučinil tak a namísto toho si opatřil irelevantní
výrok soudu, podle kterého nevěděl, pro jakou
složku komunistické tajné policie pracoval.
Soud ovšem zároveň potvrdil, že se Filip
vědomě zavázal k aktivní spolupráci s
komunistickou rozvědkou.

Filip - Falmer o své činnosti pro StB veřejnost
soustavně mystifikuje a drží se, respektive je
našimi poslanci držen, u moci. Je velmi
znepokojující, že schvalování zákonů v nové
Sněmovně bude opět řídit člověk, který nemá
skrupule otevřeně lhát veřejnosti. Filip
opakovaně lže nejen médiím, ale je schopen
vědomě lhát i zákonodárnému sboru a takto
manipulovat míněním poslanců. Již v roce
1991 reagoval ve Federálním shromáždění
na zveřejnění svého jména jako
spolupracovníka StB s tím, že se jedná „o
omyl, případně o podvrh“ - přitom poslední
úplatu za své služby pro StB bral ještě rok
před tím (1990)! Na své minulosti
spolupracovníka tajné policie zločinného
režimu nevidí nic špatného: „Za nic ze své
minulosti se nestydím“ (LN, 27.VI. 2006).

Pro Falmera na post místopředsedy
sněmovny hlasovalo 101 poslanců, což
znamená, že vedle sociálních demokratů
prokomunistického Jiřího Paroubka pro něj
zvedl ruku i jeden poslanec „trojkoalice“.
Předsedové KDU-ČSL i Strany zelených
podporu kandidatury Vojtěcha Filipa předem
rasantně odmítli. Jediný Mirek Topolánek
veřejnosti oznámil, že není schopen tomuto
postu pro Filipa zabránit. „Předpokládám, že
Vojtěch Filip bude místopředsedou PS“
(Reportéři ČT 1, 24.VII.2006).

Veřejnost od odstupujícího premiéra
Paroubka jistě neočekávala, že se od
komunistického donašeče Filipa - Falmera
bude distancovat. Smutné ovšem je, že se od
něj ani nepokusila distancovat naše nejsilnější
pravicová strana. Je velkým otazníkem, za
jakou cenu chce ODS této zemi vládnout.

Mgr. Martin Mejstřík-Senát PČR

25.8.2006

Po těžké nemoci zemřel dokumentarista Jan Špáta

Praha-noviny-Ve věku *nedožítých 74 let*
zemřel po krátké těžké nemoci minulý pátek
dopoledne ve vinohradské nemocnici v Praze
filmař Jan Špáta. Sdělil to jeho blízký přítel,
dokumentarista a dramaturg České televize
Martin Štoll. Špáta byl jedním z nejvýraznějších
představitelů současného českého
dokumentárního filmu.

Špáta vnímal a pojímal film jako službu,
osvětu a terapii. "Hledal 'dobrého člověka,
který ještě žije', oslovoval diváka skrze emoce.
Právě citovost a pozitivismus, za něž byl vždy
chválen i kritizován, byly jeho hlavním
přínosem českému dokumentu," řekl Štoll.

Špáta byl mistrem zkratky a hutnosti filmové
řeči postavené na dynamickém hudebním
kontrastu. Mezi hlavní témata jeho filmů patřila
konečnost života (Respite finem, Poslední
dějství, Srdce na dlaní), víra (Konec světa,
Evangelíci ze Železných hor), vztahy a
pozitivní přístup ke světu (Hlavně hodně zdraví,
Parta, Kreutzerova sonáta). Výjimečné jsou i
jeho cestovatelské snímky či filmy o hudbě,
natočil portréty několika známých osobností
pro televizní cykly GEN a GENUS.

Špáta se narodil 25. října 1932 v Náchodě.
Dětství strávil v Hronově, kde měl převzít

rodinný papírnický obchod. Ten byl po roce
1948 znárodněn. Špáta odešel do Prahy,
absolvoval grafickou průmyslovku (1952), pak
katedru kamery na FAMU (1957) a působil
jako kameraman ve Zpravodajském filmu.

Hluboce jej ovlivnila spolupráce s Evaldem
Schormem, během níž pro sebe objevil téma
existenciálních rovin života. V polovině 60. let
nastoupil dráhu režiséra, během níž získal na
60 ocenění na domácích i mezinárodních
festivalech.

Zároveň pracoval jako kameraman na
filmech mnoha režisérů (Jiří Papoušek, Helena
Třeštíková, Drahomíra Vihanová, Andrea
Majstorovičová a zejména jeho druhá
manželka Olga Sommerová), ovlivnil řadu
generací českých dokumentaristů (Pavel
Koutecký, Milan Maryška, Jana Hádková,
Andrea Majstorovičová, Martin Štoll, Ivan
Zachariáš) a v kontextu českého filmu se
hovoří o takzvané Špátově škole. Jeho dcera
Olga Špátová je také dokumentaristka.

V roce 1967 vyučoval na Hochschule für
Gestaltung v Ulmu v tehdejší západní
Německu, v letech 1992 až 2006 byl
pedagogem pražské FAMU, v roce 1996 byl
jmenován docentem, v roce 2002 profesorem.
Kromě více než 100 autorských filmů je
autorem i bilančního knižního rozhovoru
Okamžiky radosti a knihy esejí Mezi světem
a tmou.

Profesionální kariéru ukončil Špáta v roce
1998 dvojdielným autobiografickým filmem
Láska, kterou opouštím.

28.8.2006

Topolánek se radil s Havlem o vládě

Praha-mfd/OLGA MÁLKOVÁ-Nový premiér
Mirek Topolánek se včera sešel s
exprezidentem Václavem Havlem. Radil se s
ním o možnostech, jak sestavit vládu, která
by mohla dovést zemi k předčasným volbám.
„Diskutovali jsme o jeho zkušenostech s
Tošovského úřednickou vládou a některá
rizika vyplývající z nástupu komunistů a z
jejich sílicího vlivu,“ potvrdil MF DNES včera
Topolánek.

Havel už před jednáním s Topolánkem
upozornil, že dlouhá a bezvýsledná jednání o
vládě oslabují důvěru lidí v politiku, a
konstatoval, že předčasné volby budou nejspíš
nutné. Úřednická vláda podobná té, jakou v
roce 1998 vedl Josef Tošovský, je jednou z
variant, s níž chce jít šéf ODS v pátek na Hrad
za prezidentem Václavem Klausem. Další
možností je menšinová vláda ODS doplněná
nestranickými odborníky. Topolánek uvažuje
také o kabinetu, kde by byly zastoupeny
všechny strany kromě komunistů.

Všechny možnosti, o nichž nový premiér mluvil
v nedělní diskusi České televize, spojuje jedna
věc - šlo by o vládu dočasnou, s cílem dovést
zemi k předčasným volbám a jejím šéfem by
byl právě on.

Jaký model nakonec zvítězí, záleží na tom,
jak se bude líbit ostatním stranám ve
Sněmovně. Že to Topolánek nebude mít
jednoduché, je jasné už teď. „Ani jedna z
těchto variant pro nás není přijatelná. Nevidíme
důvod pro předčasné volby,“ reagoval včera
šéf ČSSD Jiří Paroubek.

Nový premiér Mirek Topolánek včera znovu
potvrdil, že s komunisty o podpoře pro svůj
kabinet, který by měl vládnout do jara, jednat
nehodlá. „Já určitě s komunisty vyjednávat
nebudu. Pokud budou chtít předčasné volby,
tak se k některé z navrhovaných cest přidají.
Je to jejich samostatné rozhodnutí,“ řekl
Topolánek. Komunisté přitom nemají ani tak
problém s předčasnými volbami jako s osobou
samotného Topolánka. „Prozatímní vláda
musí být nepolitická, takže na ní musí být
dohoda napříč politickým spektrem. ODS o ní
může jednat, ale těžko ji může zastřešovat
pan Topolánek,“ zdůraznil místopředseda
KSČM Jiří Dolejš.

Přitom hlasy komunistů budou při získávání
důvěry ve Sněmovně rozhodující. Šéf ČSSD
Paroubek už několikrát zopakoval, že od jeho
poslanců nedostane Mirek Topolánek ani hlas.
Ani lidovci nejsou myšlenky předčasných
voleb příliš nakloněni. Nejdříve totiž chtějí

zklidnit situaci uvnitř své strany rozjitřenou rezignací Miroslava Kalouska. Místopředseda KDU-ČSL Jan Kasal chce, aby si nyní ke stolu sedli zástupci všech demokratických stran. Pokud se Topolánek nakonec rozhodne pro menšinovou vládu ODS, bude mít potíže přetáhnout na svou stranu i zelené. Ti totiž upřednostňují úřednickou vládu. S jakým kabinetem tak nakonec půjde šéf ODS v pátek na Hrad, není zatím jasné. „Není mi jedno, jaká vláda to bude. Chci jednat s demokratickými stranami, abych viděl, který ten koncept má větší šanci na získání důvěry,“ vysvětlil svou strategii Topolánek.

29.8.2006

Čeští neonacisté hrozí útoky, chtějí bojovat za Írán

PRAHA-idnes/Pavel Eichler/čtk-Neonacisté z hnutí Národní odpor vyhrožují útoky proti neznámým cílům v České republice. V dopise, který poslali na Hrad prezidentu Klausovi, žádají o souhlas se službou v íránské armádě. Trnem v oku jim je stát Izrael.

“Dobrý den, pane prezidente, boj o Prahu se vede v kolébce civilizace, v úrodném půlměsíci, v Íráku, Íránu i na dalších územích okupovaných sionisty,“ začíná dopis, který členové Národního odporu zaslali 22. srpna na Hrad a zveřejnili na svých webových stránkách.

“Odporné NATO, úlisná EU - všichni jsou fanaticky na straně Izraele. Národní odpor nikoliv. Holocaust nesmí Židy ospravedlnit v chystané genocidní činnosti vůči perskému lidu. Žádný člověk nesmí být zavražděn jen proto, že není z kmene Mojžíšova nebo mu otrocky nepřisluhuje,“ pokračuje dopis neonacistů.

Celkem 41 členů Národního odporu požádalo prezidenta Václava Klause, aby jim povolil sloužit v armádě Íránské islámské republiky. Když jim nevyhoví a rozhoří se válečný konflikt mezi Izraelem a Íránem, jsou prý připraveni zaútočit na území České republiky.

“Hrdá stráž Národního odporu je připravena do blížícího se konfliktu zasáhnout. Tak jako tak! Ať již v Íránu, nebo na území spadajícím pod jurisdikci České republiky. I v případě zamítnutí naší žádosti však deklarujeme: Po první vystřelené raketě vůči území Íránu proběhne adekvátní reakce Národního odporu,“ hrozí extremistické hnutí v dopise prezidentovi.

“Z taktických důvodů rozhodně nebudeme prozrazovat, jestli bude útok mířit na konkrétní cíle nebo skupinu obyvatel,“ řekl iDNES.cz mluvčí Národního odporu Petr Kalinovský.

Útvar pro odhalování organizovaného zločinu se k záležitosti odpoledne nechtěl vyjádřit. “Je to příliš citlivé,“ uvedla pro iDNES.cz jeho mluvčí Blanka Kosinová. Mezi neonacisty, kteří byli v neděli zadrženi před izraelskou ambasádou, bylo i deset signatářů dopisu prezidentovi. Není jasné, jakou silou neonacisté disponují a zda jsou vůbec schopni něco provést.

Prezident Klaus se dopisem vůbec nebude zabývat. “Ta žádost nejen, že nesplňuje náležitosti, ale ani panu prezidentovi nepatří,“ vyjádřil se pro iDNES Petr Hájek, ředitel tiskového odboru prezidenta republiky. Pokud chce ale český občan sloužit v armádě, která není v NATO, musí získat jeho souhlas. Žádost ale musí poslat individuálně.

“Posuzuje se především morální aspekt věci. Je velmi nepravděpodobné, že by takovému žadateli prezident vyhověl,“ myslí si Andrej Čirtek, mluvčí ministerstva obrany. “Vyprovokovalo nás chování státu Izrael. Každý soudný člověk musí vidět, jak se hnusné sionistické síly vůči Íránu a jejímu lidu chovají. Ani na chvíli jsme neváhali, na jakou stranu barikády se postavit,“ vysvětluje člen Národního odporu Kalinovský.

Cesta do Ottawy

V pátek jsme se vypravili za našimi mladými do Ottawy; přiznávám, že jsme vyjeli z domova neradi, protože prvním pravidlem přežívání ve vyšponovaném konzumerismu, je nedělat to, co dělají všichni - a cestování je konzum zbytnělé nabídky jako je nakupování všelijakých tretek. Ale jeli jsme 500 km na východ ze tří důvodů, abychom se potěšili s našimi mladými, abychom se konečně setkali s matkou Amny, která přiletěla do Ottawy z Vancouveru, abychom fandili Amné v triatlonovém závodě, a byli u toho, když dostane vavřínový věnec. Eva upekla senzační koláč z borůvek nasbíraných na pláních kolem Sudbury. Počet aut uhánějících v našem směru na východ byl nepatrný, v protisměru na západ se ploužilo aut jako mravenců v mraveništi. Poukázal jsem na to.

V Ottawě nás netrpělivě čekali. Předtím pětkrát ověřovali telefonem, kde jsme a zda nebloudíme, hahaha, zatracený telekomunikační zázrak, kafe bylo výtečné a borůvkový koláč byl pochválen a sněden k podvečerní svačince a skoro násilím jsem vylákal své drahé k obchůzce vládního pahorku. Monumentální budovy Parlamentu, Nejvyššího soudu proložené trávníky, sochami a pomníky kanadské historie mne vždy fascinují. Po setmění jsme se podívali na laserovou show promítanou na průčelí parlamentní budovy - bylo to technicky úžasné, ale obsahově lepořelo obrázků a citátu v kontextu doby - čím více, tím hůře.

Show začínala obrázky pralesa a vytím vlků před příchodem bílého muže, pak bubny indiánů a vyšperkovaný folklór, aby si divák nemyslel, že bílí přišli do prázdna, a následovala série obrázkových úspěchů technického pokroku a úsilí. Vizuální potrava pro oči byla příliš členitá a hudba provázející obrázky příliš hlučná, tak jsem byl rád, když to za půl hodiny skončilo kanadskou hymnou. Nebudu vzdychat nad nedostatkem vkusu a přiměřenosti. Obojí je mrtvé.

Snídali jsme na verandě plné ranního slunce, jídla a pohody, že jsme spolu. S Rostíkem jsme prolezli zákoutí Ottawy, hlavně tu starou část, zavedl nás k ruskému konzulátu a vyprávěl historku, jak za sovětských časů vznikl v budově požár, ale kanadský požární sbor nebyl vpuštěn branou do zahrady,

dokud personál nezlikvidoval všechny dokumenty, a tak budova shořela do základů (i se všemi tajnými dokumenty, ovšem). Rybí oko video-kamer umístěných na pilířích vstupní brány nás sledovalo, možná i filmovalo. Na bráně byla prosklená nástěnka, taková ta agitační skříňka, jakou jsem už dávno neviděl, a v ní barevné obrázky jak se presidenti Putin a Bush spolu kamarádí na konferenci G8. Pamatuji časy, kdy se kremelští mocnáři s Amíky nebavili a teď jsem rád, že se spolu baví a ty rozhovory si pochvalují. Obědvali jsme v zahradní restauraci; takových jsou v Ottawě pro hladové turisty desítky. Těch prý do Ottawy přijelo v minulém roce 20 milionů. Vrabci v této zahrádce byli krotcí jako domácí kanárci a zobali drobky z ruky a houfovali se pod nohama, což nikomu nevadilo.

Ani si nevzpomínám, kdy jsem naposled slyšel sbor: „Čimčarara, čimčarara!“ Popolední jsme se přesunuli pár set kilometrů na jih k jezeru Ontario, kde se konal dotyčný triathlon. Nocovali jsme ve starodávném paláci zbudovaném na konci devatenáctého století, když Port Hope byl významným přístavem na západním pobřeží plavební cesty přes Velká jezera.

Ten dřevěný palác postavil na kopečku nad přístavem v roce 1890 bankéř jménem Meredith, a brzo po dokončení sídla zbankrotoval, protože železnice šmahem vytlačila prosperitu vodní plavby. Palác měla skoro sto let v rukou rodina místního felčara, takže palác nezchátral a v roce 1995 tento majetek zakoupil podnikavec jménem Alan Smith, a zpřístupnil veřejnosti jako půvabný hotel.

Moc se nám to líbilo a zahradní restaurace byla vyzdobená dřevěnými napodobeninami slavných soch dlouhouchých z Velikonočního ostrova (viz *Aku-Aku*).

Trochu mne rušilo, že exteriér britské, koloniální slávy a houf dřevěných dlouhouchých doplňovala rapova hudba; požádal jsem číšníci, aby ten rámus vypnula či ztišila, což ochotně udělala, a naše večerní pohoda byla dokonalá.

Matka Amny, Amnin bratr Ali a její dva příbuzní, kteří přijeli z Montrealu byli příjemní a potěšení, že jsme taktéž potěšení z tohoto setkání, a když mladí odešli, piklovali jsme svatbu...

Závod Triathlon byl unikátně zajímavý; houf atletů obou pohlaví a různého věku se vrhl v devět hodin do jezera Ontaria na kilometrový

závod v plavání, z vody vylezli na bicykly a závodili 30 km zvlněnou krajinou kolem Cobourgu. Po cyklistice vyrazili na sedmikilometrový běh s cílem v parku u jezera, kde závod začal.

Každý atlet, jak jsem se dozvěděl, dostal na počátku závodu identifikační čip, který po každé části závodu snímal čas a identitu atleta a hned po ukončení závodu byly známy výsledky podle věkových kategorií. Amna se mezi třemi stovkami atletů umístila ve své kategorii pátá; měli jsme všichni velikou radost. Připadalo mi symbolické, že v tomto houfu promíšených atletů a jejich publika, měli zpravidla atleti poloviční váhu a objem kolem pasu. Napadlo mne, že by tento závod se stal vskutku veřejnou službou, kdyby diváci byli po závodu nahnáni do vody jezera, pak pohnáni 30 km na kole a nakonec by museli sedm kilometrů utíkat.

Asi by tuto neděli v Cobourgu bylo víc infarktů a mrtvých než za pár týdnů bombardování v Izraeli a v Libanonu dohromady.

Po obědě v zahradní restauraci, kde byla Amna se svým umístěním středem pozornosti a každý z nás vyprávěl historku, jak kdysi cosi vyhrál, hahaha, jsme se rozloučili; ottawští zamířili na severovýchod a my na severozápad domů.

Opět mne zaujalo, že jsme jeli v našem směru v řídkém provozu, zatímco se v tomto horkém nedělním odpolední tisíce aut tísnily a ploužily domů a do práce. Není to pozoruhodné bydlet v oblasti kam lidé směřují za rekreací na víkend?

Vyprávěl jsem Evě anekdotu o Američanovi na Bahamách:

Američan přišel na bahamskou pláž a tam vidí Bahamana jak spí ve stínu člunu.

„Co tady chrníš, ty lajdáku?“ řekl Amík. „Jak to, že nelovíš ryby?“

„Proč bych to dělal?“

„Protože bys nalovil ryby a prodal je na trhu a vydělal bys peníze...“

„Proč?“

„Protože bys pak za ty peníze koupil druhý člun a zaměstnal někoho, kdo by lovil více ryb pro tebe a vydělal bys více peněz?“

„Proč?“

„Protože bys pak ležel a lenošil na pláži...“

„Vždyť to už dělám, zasmál se Bahaman.“

Jak jsme se blížili na sever k Sudbury, provoz aut na jih houstnul, až se skoro zastavil a my svištěli domů a byli jsme rádi, že bydlíme jako na rekreaci.

Zdravím a přeji hezký den a všechno dobré na každém kroku!

Ross Firla - Sudbury

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍST!

Trans-Com Transport je nyní TCT

www.tct-ltd.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Změnili jsme lokalitu, abychom mohli nabídnout kvalitnější služby!

- Skladovací prostory činí 55,000 čtverečních stop
- Blízko mezinárodního letiště Pearson v Torontě
- Snadný přístup ke všem dálnicím
- Bezplatná telefonní linka zůstává **1-800-354-9046**

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PRAHA • OTTAWA • MONTRÉAL • BUFFALO • CHICAGO • ATLANTA

TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.

Přepravujeme veškeré typy a velikosti nákladů – od špendlíků až po nákladní vozy – včetně automobilů, domácího vybavení, výstavních a technických materiálů.

Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.

Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.

Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční dopravě.

Kanada v Uherském Hradišti

To nebyl kanadský žertík, jak říkají Češi. Na letošní 32. Letní filmové škole v Uherském Hradišti (21. - 30. července) se představila kinematografie Kanady v obšírné retrospektivě, která uvedla na 40 nejvýznamnějších celovečerních filmů. Šlo o překvapivé spojení stejně, jako samotná filmovka dnes spojuje vzdělávací filmovou přehlídku s týdenním flámem. Hlavním tématem byla letos Afrika, druhým se stala Kanada.

Malé slovácké městečko, které během festivalu zvětší počet obyvatel o čtvrtinu, uvidělo slavné dokumenty otce quebecké dokumentaristické školy Michela Braulta, oslavované thrillery Davida Cronenberga i intelektuální grotesky Denyse Arcanda. Byl zde uveden i první film, který kanadské kinematografii vynesl mezinárodní pozornost: *Goin' Down the Road* (1970) Donalda Shebiba, připomínající atmosféru knih Michaela Ondaatjeho. Naopak *The Saddest Music In the World* (2003) Guy Maddena byl ostentativně postmoderním koláčem motivů z filmů 20 a 30. let, který se točí kolem alegorické soutěže z Winnipegu o nejsmutnější hudbu světa.

Romance Patricie Rozemy

Zajímavé bylo hlavně osobní setkání se čtyřmi filmaři, kteří Uherské Hradiště navštívili. Jako první přijela Patricia Rozema a její příjezd přinesl hned pozdvižení. Korektorka katalogu důsledně přechylovala její příjmení v textu anotací a vytvořila tvar Rozemaová. Nikdo si toho včas nevšiml a organizátoři měli strach, co tomu bude feministka a romantička z Kanady říkat. Už se připravovaly výmluvy, že i Audrey Tautou může být v Česku Tautouová - jako nějaká Blažková, a že někteří by měli rádi Madelaine Albrightovou za prezidentku. Takže Rozemaová není hanba, ale výsada češtiny. Patricia si toho ale během pobytu ani nevšimla.

Potkat tuhle filmařku v hradištských ulicích znamenalo už nezapomenout na husté kadeřavé vlasy, které jí padají divoce do očí a jež si co chvíli prsty nedbale pročísne. Když vejde do sálu, stojí před vámi postava z románů Jane Austen i kouzelná chůva Nanny McPhee. V závěsu jejího průvodu chodilo zázračné dítě kanadského filmu, scenárista, herec a režisér Don McKellar, který zde představil apokalyptickou vizi konce světa a rozpadu společnosti z přelomu milénia *Last night* (1998), stejně jako filmy na mobilní telefony: *Phone Call from Imaginary Girlfriends*: *Ankara*, *Phone Call from Imaginary Girlfriends*: *Istanbul* (2005).

Na filmovce poutala Rozema největší pozornost pěticí filmů, z nichž romantický *Mansfield Park* (1999) známe dobře z České televize. O to překvapivější bylo vidět *White Room* (1990), v němž zpodobňuje v podobě introspektivního vyprávění hysterickou úzkost a existenciální tísně malého kluka, kterého stihají noční můry. Snímek je skoro fanatický, nemilosrdný a zavání psychoanalýzou, jak se režisérka snažila proniknout za hranice intimacy tam, kde jsme všichni sami se svými strachy a skrývanými slabostmi. „Chtěla jsem ukázat, že jsem také zlá macecha,“ uvedla. Ovšem na rozdíl od *Mansfield Parku* tento film vyhlíží v českém kontextu nepřírozeně - u nás žijeme přeci jenom spíše v laskavých, hořkých komediích.

Její další snímek *When the Night is Falling* (1995) se dočkal mírného, ač milého nepochopení, co se týče žánru a příběhu homosexuálního trojúhelníku. Sledujeme lesbický coming out profesorky Camille z konzervativního prostředí univerzity, která podlehne svodům černošské, kejklířské artistky. Prochází těžkým vnitřním rozkolem, opustí přítele a v romantickém závěru se připojí ke komunitě potulných cirkusáků a umělců. Publikum nedovedlo posoudit, jestli bylo odvážné natočit takovou romanci před deseti lety, ani z části nechápalo, proč je film tak konvenční a proč v něm univerzitní profesory hrají manekýni.

Rozema se pustila okamžitě do boje, ačkoliv ten rozhovor s diváky byl slepý, hluchý. Ale filmaři ze Severní Ameriky občas rádi dělají před českým publikem show, aby rozvířili koženou atmosféru sálu, v němž všichni čekají, co Mistr řekne. „Jsem romantická žena, zřejmě proto jsem chtěla takový film natočit. To by se vám líbilo, aby v něm hráli oskliví lidé?“ Otázky miřily i na filmového odmítnutého milence, jenž na konci opuštěně sedí v kavárně. Zeptal jsem se, co s ním bude dál. V tu chvíli to v sále začalo jiskřit a vřít jako při kabaretu, v podtextu zaznívaly výpady a otázky, jaké v sobě kdo nosí představy o mužích, kdo je macho a jak

chápeme mužskost a mužnost v České republice.

„Co by s ním mělo být? Chcete říct, že ji měl zmlátit?“ To by bylo dost konvenční, osvětila mě odpověď, ale Rozema chtěla triumfovat: „Já myslím, že trpí, a já trpím s ním.“ Od diváků ale přilétla ještě jedna štiplavá otázka: „Proč je tedy tak nesympatický a zcela nemožný.“

Diváčka to myslela jako potměšilý vtíp, vtípné i marnivé odpovědi prostořeké umělkyně se ale stejně tak mýjely se studentským publikem, které čekalo jiný humor, ne vtipy o jiném sexu. „Ten film nemá nic společného s mým životem, kdybych chtěla mluvit o vlastních sexuálních zálibách, těžko bych si stoupla před publikum. Prozradte mi nejdříve něco o sobě, pak támhle založíme frontu gayů. I když příznám se, já mám ráda muže...“

Quebecký Fellini

André Forcier byl v České republice předtím neznámý, nikdo neviděl jeho filmy, ačkoliv pověst, která ho předcházela, nezněla všedně. K životopisu quebeckého Felliniho najdete na *imdb.com* větu: *Is said to be the enfant terrible of french-speaking Canadian cinema*. O tom, že je kanadským filmařem s nejbohatší imaginací i sžíravou upřímností, Forcier přesvědčil i slováckou metropoli. Když se vrátil z projekce, kde měl zodpovídat dotazy publika, ale nikdo se na nic neptal, třeba prohlásil, že měl dojem, jako by vzadu za sedícími a mlčícími lidmi projížděla ruská kavalérie. Chudák přijel na Letní filmovou školu, protože mu ji vylíčili jako dříve undergroundový festival - ve skutečnosti tradice festivalu vznikla v polovině 60. let v Čimelicích jako uzavřený podnik, kde si členové filmových klubů promítali odvážnější a archivní filmy.

Klasik filmu 70. a 80. let uvedl pro fajnšmekry své novější věci, které se někdy už s vkusem publika mýjely nebo ztrácely dech. Přesto přese všechno představil devětapadesátiletý Forcier s „vlasy Andy Warhola“ a manýry režisérské hvězdy svůj bohatý i šilený vesmír. Třeba ve filmu *La Comtesse de Baton Rouge* (1998) si mystifikujícím způsobem pohrává s příběhem a s naší zvědavostí, do jaké míry jde o autobiografický film, jak je anoncováno. Začínající filmař Rex Prince - autorovo alter ego - chce natočit film, ale nemá vybavení, ani materiál. Potkává cirkusovou artistku, do které se zamiluje, a později za ní odjíždí do Luisiany. Nechá se zaměstnat u cirkusu jako střela do kanónu, aby jí byl blízku, jenže ji opět ztrácí.

Propojují se tu dvě linie, realistický příběh mládístvé lásky s rovinou filmového média, kterým Forcier zcizuje zápletku do podoby šantánové naivistické grotesky. Například kráska má na tváři vousy! Zbavuje nás romantické iluze, abychom museli promýšlet své pojmy. Když pomineme krásnou tvář; co to je mít milenku, lásku, sen o artistce i o novém životě, které se bláhově vypravíte hledat na druhý konec světa? Co je v našich vzpomínkách skutečnost a co tvoří vnitřní imaginární film, který si natáčíme, kudy chodíme.

Naproti tomu *Le Vent du Wyoming* mísí několik žánrů, matka přebere dceři milence, zatímco otec a trenér boxu si nechává ztracenou manželku zhypnotizovat iluzionistou, aby si s ní mohl bez jejího vědomí užívat. Spisovatel čelí nesnesitelné lásce literární kritičky, která těhotná vstoupí do kláštera. Celý kolotoč tvoří existencialistickou grotesku, v níž se řeší několik podob, jak lze v montrealském baru a laciném hotelu trpět samotou, nešťastnou láskou či ztrátou. Film připomene původní podobu středověkých romancí, které byly ztřeštěné a bohaté na převleky i magické kousky, ačkoliv zde se nacházíme v prozaičtější současnosti.

Sedět s Forcierem na rozhovoru, který se na zahrádce hradištské hospůdky protáhl na několikahodinové povídání, bylo strhující, ačkoliv tento režisér je v zástupu filmařů nesnadno trpěným solitérem. Forcier mi prozradil, že *Le Vent du Wyoming* natáčel v sousedství montrealského bydliště a že o vlastních filmech nerad mluví, dokonce je vidí pouze jednou. Načež si začal povídat sám pro sebe a já jsem trpělivě nahrával. Zněl

melancholií i samotou, na to podstatné přišla taky řeč, i když dávno poté, co jsem vypnul diktafon.

K filmu se dostal zcela náhodou, chodil v 60. letech do školy k Františkánům, kteří jim jednou promítli film a chtěli po nich napsat recenzi. André, do té doby nijak vynikající student, získal plný počet bodů. Když dostali svolení, aby si místo hodin náboženství natočili krátký film, byl určen jako režisér. „Dali nám 100 dolarů, dvacet čtyři plechovek piva a starou kameru. Takhle vznikla *La mort vu par*, můj první film, za který jsem získal cenu Radio Canada,“ smál se u stolu Forcier své asi nejoblíbenější historce.

Našla se dvě témata, o kterých naopak nebylo tak snadné hovořit, ačkoliv jsme ke konci už dávno pili pivo. Forcier nesnáší škatulkování kanadské kinematografie na anglofonní i frankofonní větev, ačkoliv oběma přiznává odlišnou senzibilitu a humor: „Víte, zbytek Kanady nikdy nepochopí, že v Quebecu volíme do federálního parlamentu separatisty jedině proto, abychom je naštvali - zatímco v Quebecu hlasujeme pro federalisty.“

Ještě větší horko začalo být v okamžiku, když začal hodnotit domácí filmy. „My v Quebecu trpíme komplexem bezvýznamnosti, máme spisovatele Serafina, občas se u nás narodí nejlepší hokejista na světě, ale nezvykli jsme si doceňovat vlastní filmaře.“

V jednu chvíli se najednou Forcier sebral a zmizel do trafiky koupit doutníky. Uvědomil jsem si, že na každé fotografii, na níž jsem ho viděl, kouřil pořádné cigáro - no jo rejža. Když se objevil, držel v ruce celou krabičku a jeden nabízel i mně. Už byl ve své kůži.

Nakonec se rozhodl oí o vlastních filmech, jako by chtěl poradit cizinci správnou cestu, jak vejít do jeho světa: „Nezachycuji život, jaký plyne kolem nás, nejsem otrokem psychologie, ani nepřehrávám dialogy, které slycháte na ulici. Líbí se mi chvíle, kdy je skutečnost tak šilená, že je bláznivější než cokoliv, co byste si mohl vymyslet. Na druhé straně mě zajímá fantazie, která vám ukáže svět pravdivěji, než jak byste jej mohl zahlédnout ve vaší realitě. Chtěl bych, aby moje filmy byly jak obrazy od Chagalla.“

Bylo přesto poznat, že tohle vypráví už poněkolkáté, ledabyle a trochu marnotratně, stejně jako nejspíše nakládá se svým talentem. Znělo to však jako vyznání lásky. Říká se o něm, že má problémy sehnat peníze i spolupracovníky na další projekt, a hrozí mu, že už možná nenatočí žádný pořádný film. Přesto vede život, jako by se nacházel ve vlastních přibězích, jeho osud je v podstatě romancí k filmu, kde ta nejkrásnější žena je ta, kterou právě ztratil.

Denis Chouinard o emigrantech

Z domácího pohledu byl nejpřístupnějším a nejvíce komunikativním hostem filmovky režisér Denis Chouinard, který paradoxně natáčí o tématech, jenž jsou našemu publiku na hony vzdálené. Montrealský rodák dělá filmy o kanadských imigrantech. Dalo se s ním hodiny diskutovat o imigrační politice i o střetu kultur, ačkoliv Chouinard se snaží hlavně přiblížit osudy lidí, někdejších běženců, jenž můžeme potkávat kolem sebe na ulici, v kavárně, aniž bychom tušili, jak přemýšlejí a uvažují.

Chouinard mluvil rychle a zapáleně, když v Hradišti uvedl svůj první film *Clandestins* (1997), který se téměř celý odehrává v přepravním kontejneru. „Imigranti musí prokázat obrovskou odvahu, když se vydají za často dramatických a životu nebezpečných podmínek hledat nový domov v cizí kultuře. Uprchlíci se skrývají v uzamčených kontejnerech téměř v každé nákladní lodi, která směřuje do Severní Ameriky. Mohou v nich zemřít během několika dnů vysílením, pokud je objeví posádka, vysadí je v gumovém člunu na širý oceán. Za každého černého pasažéra musí přepravní společnost zaplatit pět, kapitán lodi se dostane na černou listinu a už si v oboru nikdy neskrtně.“

Jak byste to chtěl řešit. Co by nastalo, kdyby byl povolen volný pohyb osob, padla filigránská česká otázka. Sám Chouinard

působí dojmem přerostlého kluka z knihy *Mikulášových patálií* René Goscinyho, přitom jde o energického a tvrdého muže. Co na to měl říct?

Později jsme spolu seděli před kinem v klidném moravském městě, kde se přes rok nic neděje a kam běženci zabloudí jen omylem. Hlavním a téměř jediným přistěhovalcem je jakýsi Ital Claudio z Udine, který si u Mariánského náměstí otevřel pizzerii. Když spustil o kanadské imigrační politice, znělo to vážně exoticky jako z jiného světa či odlišné planety.

Nevěděl jsem, jak mám vysvětlit schizofrenii českého prostředí, které je tak mírumilovné, a přitom vůči cizincům xenofobní. Z přistěhovačů z Alžíru mají lidé u nás strach, na africké fotbalisty se běžně na stadionech bučí a k Číňanům, tedy „převlečeným Vietnamcům“, jak se říká, se chodí jíst - ale radši dál od nich. Navíc zde vzniká podobná schizofrenie jako na severu Itálie. Drobní podnikatelé a lidé vyšší střední třídy inklinují k pravicovým politickým stranám, jejichž rétorika začíná xenofobně útočit na přistěhovalce, islám nebo dovoz čínského textilu, ačkoliv ti stejní lidé potřebují imigranty jako zdroj laciné pracovní síly.

Chouinard ale zatím pokračoval jako hostující profesor na zaostalé škole: „Vede se teď debata, ve které se střetávají dva názory. Multikulturalisté, tvrdí, že můžete v Kanadě žít, ale máte právo uchovat si původní kulturu - jinými slovy postavit si malý Islamabad v Kanadě, Šanghaj ve Vancouveru, nové Dillí v Torontu nebo Alžír v Montrealu. V praxi se děje to, že se lidé často uzavírají do imigrantských komunit, do světa krámků a půjčoven čínských nebo korejských filmů. Mně je naopak bližší americká představa jakéhosi melting potu - tavícího kotle. Všichni přistěhovanci - vždyť právě oni kdysi vytvořili Kanadu - by měli dostat možnost se podílet na utváření nové vlasti a výměny kulturních a národních zkušeností.“

Jeho film *L'ange de goudron* (2001) vypráví o jedné alžírské rodině čekající v Montrealu na občanství, otec Ahmed dělá asfaltéra, zatímco syn chodí do školy, účastní se protivládních protestů a musí utéct před úřady. Tehdy se Ahmed vydává na cestu napříč Kanadou, aby našel kluka dříve než ho chytne policie a pokusil se zachránit rodinu před vyhoštěním.

Můžeme tam číst otázku: může se integrovat a cítit se v nové zemi doma někdo, kdo předtím musel podstoupit „nespravedlivý přistěhovalecký proces“? Kdo musí snášet ponižování, od rána do večera dřít a obávat se, jestli získá pro rodinu nové papíry?

„Pokaždé je jedna generace obětovaná, ten otec se už nikdy nezbaví pocitu, že je turistou v cizí zemi, ačkoliv má práci a zabezpečuje rodinu. Naopak děti, které chodí do školy a zařazují se mezi vrstevníky, mají naději, že si najdou novou vlast,“ vysvětlil mi Chouinard. Nakonec ale mluvil o případu školáka, původem indického síkha, který chtěl se sebou do školy nosit kudlu, protože mu to nařizuje náboženství. Ředitel quebecké školy se postavil na odpor a zakázal pustit dovnitř někoho, kdo bude ozbrojený nožem. Ovšem nejvyšší soud toto rozhodnutí školní rady letos v březnu zrušil. „Lidé s multikulturalistickým pohledem na přistěhovalectví oponují, že bychom měli takovému klukovi povolit nosit symboly, které jsou součástí jeho víry. Tvrdí, že se bude cítit sebevědomější a přijímaný v majoritní společnosti a bude dosahovat lepšího chování i školních výsledků. Jenže...“

Báječná to země, říkal jsem si, když jsem ho poslouchal. Byl jsem plný obdivu a zdálo se mi, že v jeho slovech slyším jak samotou z dálky nového světa, kde člověk nedostane nic zadarmo, tak i podivnou velkorysost, jaká je součástí jejího kulturního kotle. A tentokrát jsem si nechal svoje české škarohlídství i rejpavé otázky jen pro sebe. I když není tohle počátek konce? Té „invaze barbarů“, která pozře kulturu? Jak se to pozná, když to začne...

Michal Procházka-Uherské Hradiště

Konec éry: Míla Rechcigl se loučí

Nepravděpodobné a neočekávané se opravdu stalo. Dlouhodobý prezident SVU Míla Rechcigl, který ve funkci sloužil nepřetržitě od roku 1994 do 2006 po svém prvním období 1974-1978, se rozhodl po vypršení stávajícího období odstoupit.

V souladu s ustavenou procedurou předseda Rechcigl jehož funkční období končí po závěrečných poznámkách jmenoval nového předsedajícího pro tempore. Pro tento účel vybral bývalého prezidenta SVU (1992-1994) Prof. Zdeňka Slouku, a jednoho člena nominačního výboru. Jeho úkolem bylo informovat shromáždění o výsledku nedávných voleb SVU na základě zprávy volebních inspektorů v čele s předsedou Zdeňkem Vichem. Všichni kandidáti původně navržení nominačním výborem pod předsednictvím Prof. Petra Zumana byli zvoleni.

Po oznámení výsledku voleb Prof. Slouka požádal nově zvoleného prezidenta SVU Karla F Rašku, profesora Robert Wood Johnson Medical School v New Brunswick, NJ aby se ujal své nové funkce, a odcházející prezident Míla Rechcigl mu symbolicky předal kladívko.

Tisková zpráva SVU

Akce Ústavu T. G. Masaryka v Praze - poděkování za dary

Nový domov i Satellite uveřejnily v dubnu t. r. v mé rubrice žádost Ústavu T. G. Masaryka v Praze o příspěvek na vydání všech děl T. G. Masaryka. V článku jsme žádali, aby krajané, kteří by chtěli přispět, zaslali své šeky, vystavené na Ústav T. G. Masaryka, na Czech and Slovak Association of Canada, 3044 Bloor Street West, P.O. Box 564, Toronto, ON M8X 2Y8.

Na akci přispěli (v abecedním pořádku): Josef Čermák (Toronto); Mr. Hampeis and Jaroslava Hampeis (North Vancouver); Dale and Ema Košacký (Montreal); Lubiše Schraeder (Sudbury); R. and V. Šejnoha (Mississauga); Milo Šuchma and Jana Šuchma (Orleans); Jan J. Trávníček (Toronto); Jan Waldauf (Toronto); Jozef Zavalski (Brighton). Celkem \$ 570.00.

Šeky jsem osobně předal předsedovi ředitelské rady Ústavu, prof. Josefu Zumrovi koncem června v Praze. Pokud vím, každý dárce od profesora Zumra obdržel děkovný dopis. Dovolte mi, abych i já, poněvadž jsem výzvu Ústavu zveřejnil, Vám upřímně poděkoval a jestliže jsem někomu zkomolil jméno, se omluvil. V případě, že by ještě někdo další chtěl na akci přispět, laskavě zašlete svůj šek na adresu Sdružení uvedenou shora.

Josef Čermák

Plánování životního stylu v důchodu

Část 3: Základní informace o kanadské státní penzi Guaranteed Income Supplement

Z předchozích článků už víme, že penzisté v Kanadě mohou získat až \$1,329.21 měsíčně hrubého, sečteme-li maximální dávky Canada Pension Plan a Old Age Security. Dnes se podíváme na to, jak vláda podporuje penzisty s nízkým příjmem prostřednictvím dávek Guaranteed Income Supplement (GIS).

Podmínky pro získání GIS jsou dvě: žadatel se již kvalifikoval a pobírá platby Old Age Security a jeho příjem, anebo součet příjmu jeho a manžela či manželky, je nižší než \$34,368 hrubého ročně. Příjmem se rozumí veškerý příjem ze zaměstnání, penze od zaměstnavatelů, platby z osobních RRSP, platby penze ze zahraničí, úroky z úspor, výnosy z investic, nájem z nemovitostí, a ostatní platby jako podpory v nezaměstnanosti, nemocenská, alimenty a podobně. Platby Old Age Security, GIS samotná a Allowance se do příjmu nezapočítávají.

Obdobně jako v případě CPP a OAS, o GIS je nutno požádat. Žádosti je nutno podávat opakovaně každý rok, protože platby závisí na příjmu v předcházejícím roce. Pro většinu penzistů však stačí vyplnit daňové přiznání a podat je do 30. dubna, aby byly GIS platby obnoveny automaticky.

Obdobně jako OAS, GIS penze bude zastavena těm, kdo pobývají mimo Kanadu déle než 6 měsíců. V takovém případě lze po návratu do Kanady požádat o obnovení plateb. GIS platby budou také pozastaveny v případě, kdy příjem v předchozím roce dosáhl uvedenou hranici \$34,368 hrubého.

V roce 2006 jsou vypláceny dvě platby GIS penze: \$593.97 měsíčně pro budto osoby samostatně žijící starší 65 let anebo manžela či manželku člověka, který nepobírá OAS nebo Allowance a \$389.67 měsíčně pro manžela či manželku člověka, který pobírá OAS nebo Allowance. Narodil od OAS, platby GIS nepodléhají zdanění.

Allowance je penze pro osoby s ještě nižším příjmem než je limit pro GIS. K ní se vrátím příště.

Zdroje dalších informací: website Social Development Canada www.sdc.gc.ca

Ing. Miroslav Princ, MBA je finančním poradcem u firmy Freedom 55 Financial. Budete-li mít dotazy ohledně uvedené problematiky, můžete je zasílat na adresu naší redakce anebo přímo autorovi článku.

Ing. Miroslav Princ, MBA

Retirement & Estate planning

- RRSP a investiční fondy
- Životní a jiné pojištění
- Daňové výhody pro podnikatele
- Bezplatné konzultace

Freedom 55 Financial

divize London Life Insurance Company
Mississauga, ON

Tel. 905-276-1177 ext. 586

miroslav.princ@freedom55financial.com
www.freedom55financial.com

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Poutník

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

SLOVAKOTOUR

JE ČAS ZAJISTIT SI LETENKY DO EVROPY!
ZAVOLEJTE SI O NEJLEPŠÍ CENY!
WINTER SEAT SALE IS HERE

PRAGUE from 639.00 plus tax
BRATISLAVA from 665.00 plus tax

CALL US FOR THE BEST PRICES
TO THE OTHER DESTINATIONS

ZAVOLEJTE SI O PODROBNOSTI O CENÁCH A JEDNOTLIVÝCH LETECH!

Ont. reg. # 1032252

E-mail: travel@slovakotour.com

644 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1E4

Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095,

(416) 504-7383, 1-800-477-3461

Fax: (416) 867-8657

Rent A Car in Vienna or in Budapest

Call: (905) 403-8083

or (416) 827-3515
e-mail: centraleuro@yahoo.com

web: www.centraleurorentacar.com

* Insurance & Tax Included in price!

* Pick up at the airport

* Unlimited Km!

* Economy: \$249.-CAD/week

* Intermediate: \$289.-CAD/week

* Premium: \$429.-CAD/week

Internet

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.16.satellite1-416.com

www.16.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com

SALON DÉBUT
HAIRSPAKARIN
WALDSTEIN
3804 A BLOOR ST. W
(KŘÍŽOVATKA BLOOR & KIPLING)
WEST ETOBICOKE, ON
M9B 6C2
TEL.: 416/233-6209\$ 10.00 OFF
WITH THE COUPON

Jaká budoucnost nás asi čeká?

Samozřejmě, že na tuto otázku si nemohu odpovědět jinak, nežli takto: Nevím. Nevím to vlastně nikdo z nás. Není mnoho Nostradamů. Ale jsou situace, období, kdy nemohu jinak, než si takovou otázku, zodpověditelnou jen laickým dohadem, položit.

Nejsem znalec historie a nebudu připomínat tu drobtinu z nezměrného počtu světových událostí, o nichž mám jakkoli nepatrnou vědomost. Nemohu se zabývat křížáckými výpravami, či spleťtíou historií Středního východu před stovkami let. Dokonce ani ne vytvořením státu Izrael v roce 1948 a Araby vykonaný masakr v roce 1947. Zjednoduším si svou úvahu, vrátím se než k roku 1993. Možná proto, že tehdy jsme chvíli postáli pod budovami World Trade Centra v New Yorku, na ulici dosud ohrazené a nepřístupné budovy po prvním teroristickém útoku na ni. Podobných akcí, lišících se jen místem a počtem obětí, bylo v posledních desetiletích nespočet a smutná posloupnost pak vyvrcholila 9. zářím 2001.

Zaznívají hlasy a ne zcela bezdůvodně, že do jisté míry existence Sovětského svazu a jeho říše znamenala pro světovou politiku a dění situaci značně přehlednější než je tomu dnes, v éře prosperujících mafií, pašeráků drog ... a rozbujelého terorismu.

Západní demokracie ocitla se v průběhu nemnoha let v podivné a velice vážné situaci. Snad i z toho důvodu, že některé západní země dopustily se chyb. Zde leckdo může přispěchat s náповědou, že tou chybou největší je americká aktivita v Iráku. Čteme-li zprávy o dalších a dalších obětech a masakrech v té zemi, takový názor se nabízí dost snadno. V této souvislosti se dovolím zmínit o knize značného obsahu a závažnosti, kterou napsal K. N. Pollack, ředitel Národních bezpečnostních studií pro zahraniční výbor vztahu vlády Spojených států. V Clintonově administrativě působil sedm let v CIA coby vojenský analytik pro Perský záliv. Nedávno napsal také knihu *Perská hádanka* (The Persian Puzzle).

Tedy člověk značně zasvěcený a věci nepochybně znalý. Sotva dá se považovat za obdivovatele G. W. Bushe. Z několika zmíněných možností jak řešit situaci v Iráku poté, co Sadam Husajn nedodržoval podepsaná ujednání, vysvětluje v knize *The Threatening Storm* (Hrozící bouře), že sice problematické, ale neúčinnější řešení krize je ta zbavit Husajna moci a vlády dříve, než bude pozdě. Všechny alternativy (o nichž se zde nelze pro jejich rozsah zmiňovat) rozebírá velmi podrobně a do všemožných detailů. Nevím, jaký je jeho názor dnes, kniha vyšla v roce 2002, ale její závěry alespoň mě pomohly v situaci se poněkud orientovat.

Není ale jen problém Iráku. Pojednou jako houby po dešti vznikly další. Lebanon, Irán a docela nedávno v Londýně odhalený záměr teroristů. Následky jeho případného provedení, sotva si dovedu představit a raději se o to ani nepokouším. (K neklidu mi stačí, že 11. září poletíme přes Londýn do Čech).

Proč ale toto připomínání věcí dobře známých?

Proto, že celkem normální a civilizovaný svět ocitl se v pozici ohrožení, v němž mu zbývá než nákladná bezpečností opatření a víra, že jich účinnost je a bude co nejvyšší. Ale, jak známo, 100% účinnost je nedosažitelná. Útěchou sotva může být, že zločineckých teroristů, vyznavačů islámu je snad jen malé procento ve společenství vyznavačů této víry. Sotva to pomůže k uklidnění a pocitu bezpečnosti. Bohužel, mnohdy to vede u liberálů do morku kostí ke hledání viny ve vlastních řadách. K omluvám a hledání ospravedlnění neospravedlnitelného. Neboť terorista je nejen vrah. Je to bestie prvního řádu.

Dovolím si uvést několik citací z článku P. Bashama, ředitele Demokratického institutu ve Washingtonu v *National Post* 13. 8. 2006 *Kymáčení k radikalismu* (*Lurching towards radicalism*). Sděluje, že 1.6 milionu britských muslimů odmítá politickou toleranci a svobodu slova ve prospěch násilné radikální verzi islámu.

Ptá se: *Jsou britští muslimové skutečnou hrozbou této zemi a jejím tradičním hodnotám?*

Jako odpověď pak uvádí obsáhlou studii o názorech muslimů v Británii. Zde jsou některé výsledky:

Padesát procent míní, že 9/11 byl komplot americké a izraelské vlády, víc než dvakrát větší počet nežli těch, kteří si to nemyslí; nejméně jeden ze čtyř považuje londýnský masakr 7/7 za oprávněný kvůli britské podpoře americké aktivity v Iráku; stejně tak jeden ze čtyř na otázku zda považuje Británii za svou zemi odpověděl záporně; 30% britských muslimů dává přednost sharii (islámskému náboženskému zákonu) před zákony britskými; 28% sní o tom, že se Británie stane státem islámského fundamentalismu, což potvrzuje i průzkum *Daily Telegraphu*, že třetina britských muslimů věří, že západní společnost je dekadentní a nemorální a že muslimové se musí snažit o její zničení. (Zde moje vsuvka: s tou dekadencí to není daleko od skutečnosti. Je velmi nemorální, kupř. když společnost Exxon v čase olejové krize vykazala za poslední čtvrtletí snad druhý největší zisk ve své historii, jak sděleno v TV zpravodajství)

Pro omezenost místa nemohu citovat všechny výsledky zmíněného průzkumu, tedy alespoň ve stručnosti: muslimy je odmítána demokracie... před londýnským útokem výzvědná služba odhadla, že jedno procento britských muslimů podporuje nebo se přímo účastní na teroristických akcích ... britská vláda zjistila, že v nedávných letech se 3000 britských muslimů vrátilo domů z výcvikových táborů Al Kajdy.

Snad tohle stačí. K takovým koncům dovedly západní civilizaci zprofanovaný multikulturalismus a politická korektnost, ideologie nebezpečná svojí nelogičností a plíživostí.

Teroristé rozumí jen jednomu jazyku, jazyku smrti, násilí, devastace. Závist a nenávisť chované k západní civilizaci a demokratickému, ač nikoli bezchybnému uspořádání, jsou podstatou jejich existence.

Kde hledat vysvětlení nebo zdůvodnění tohoto stavu? Ovšem, teorií o tom je mnoho. Faktem ale zůstává, že dnes už hyenismus teroru vnímáme jako nezbytnou součást našeho života. Uvykáme a otupujeme.

Pravda, našinec sotva se může dozvědět o propleteních, které ovládají nejmocnější světa. Ale i obyčejný člověk a občan si může ba měl by, udělat z toho co vidí a dozvídá se, svůj názor. Když tak si počínám, nemohu vzpomenout letitého řádění teroristů lybijských. Když pak R. Reagan vyslal na návštěvu Lybie stíhačky a bombardéry, byl po léta klid a mír.

Obávám se, že zranitelnost demokracie, její podstata, potvrdily se opět v posledních desetiletích.

Demokratické země otevřely ochotně náruč těm, kteří (jistě, že ne všichni), podobají se červotoči, který se pustil do dosud vcelku zdravého stromu.

Teror je neomluvitelný zločin a bojovat proti němu co neúčinněji je to jediné, co nám, kromě bezpečnostních (nevýslovně nákladných) opatření, zbývá.

Na úvodní otázku si pak, ač velmi nerad, znovu odpovídám: nevím, ale dost pravděpodobně neradostná...

Vladimír Čícha - Vancouver

662 Queen St. West, Tor

Departure November or January

Book your
winter now
and save !!!Island Bali
25 days
only \$2449
(canadian airport taxes included)

(416) 504 3800 or 1-800-825-7577

email: nitratravel@gmail.com

Pohled z plochy

Stojím na své značce uprostřed travnaté plochy stadionu Evžena Rosického na pražském Strahově. Je 6. července 2006 krátce po 14. hodině - před malou chvilkou byl zahájen program druhého dne XIV. všesokolského sletu. Kam oko pohlédne, všude růžovobílá barevná kombinace. Po slavnostním nástupu chvilka napjatého čekání na první tóny sletové skladby s názvem „To všechno přines čas“ nebo také jen prostě „Bubínky“. Více než 850 žen v naprostém soustředění. Hlavou proběhne právě prožitá chvilka, v níž jsme uvítali na tribuně prezidenta České republiky, pana Václava Klause, v níž vběhly na plochu žlutooranžové zákyňe a vytvořily nádherné symbolické srdce, chvilka, která patřila i dvěma skutečným sokolům - dravcům, kteří se volně a svobodně proletěli nad zaplněnými tribunami i nad travnatou plochou malého stadionu. Myslí se mihne všechno to, co jsme za posledních neuvěřitelně dlouhých 5 dní v Praze společně prožili: ubytování na podlaze třídy 5.A ve vlastních spacích pytlích a na vlastních karimatkách, obrovský zážitek ze SAZKA Arény - jak impozantní hala (seděly jsme až téměř pod střešou a celý ten obrovský „kotel“ se otvíral pod našima nohama), tak nevídané výkony sportovců nejružnějších sportovních odvětví - od sportovní a umělecké gymnastiky přes míčové hry, úpolové sporty, krasojízdu, ukázky sletových skladeb, ukázky zápasu sumo s bojem o titul mistra ČOS až např. po téměř neznámý sport footbag Nadílka mistrů Evropy i světa a také medailistů, členů sokolských jednot. Máme tedy být na co pyšní...

První zkouška na „pomocném“ tréninkovém stadionu. Hledáme své značky, seznamujeme se s cvičenkami na značkách sousedních (za námi jsou cvičenky z Kanady, ale chabé znalosti angličtiny nemusíme oprášit, neboť všechny mluví dobře česky), projíždíme jednotlivé části skladby, orientujeme se na veliké ploše, zkoušíme nástup a učíme se odchod...

Sletový průvod Prahou - impozantní představení téměř 20 tisícovek cvičenců a činovníků Sokola. Připomínky historických i současných sokolských krojů i cvičebních úborů - skupinka starších sokolek si pro průvod s velkou láskou vlastnoručně zhotovila starodávné „Libuše“. Historické prapory, sokolské hudby, rozjásání cvičenci, rozjásané a mnohdy i silně dojaté obecenstvo. Slzy dojetí je možné spatřit na chodníku, ale i v průvodu. Sokolské „NAZDAR“ zní ze všech stran.

Tyršův dům - stále plný dychtivých očí. Zdeněk Bartůňek neúnavně provádí další a další zájemce útroby Tyršova domu a Michnova paláce, upozorňuje na unikáty, skvosty, slavnou historii i žhavou současnost... Podvečer 5. července je určen zahájení XIV. všesokolského sletu s nástupem historických praporů, vztyčováním české a sokolské vlajky, českou hymnou.

Na ploše se roztančila malá sluníčka ve své hladivé gymnastické skladbě. Po nich přicházejí modrozluté ženy s taneční skladbou „Léto“, následovány mladšími žáky s karimatkami a žactvem s počítadly. Stadion se ponořuje do tmy. Sledujeme ohnivé efekty - cvičení na ploše i jízdu „raketových“ cyklistů po oválu...

Konečně. První tóny - a naše jediné sletové vystoupení začíná. Snažíme se plnit všechna přání naší vedoucí: dotahovat polohy, napínat paže, tančit, přebíhat, držet rytmus, usmívat se, vytvořit nádherný kroužek i vzorný kruh, rozložit sukni po trávníku - jednoduše zacvičit jak nejlépe dovedeme. Vždyť každá chybička, každá nepřesnost může pokazit vystoupení nás všech. Naše malé „JÁ“ se mění v obrovské „MY“. Sounáležitost k celku je tím nejslavnostnějším pocitem, který společná sletová vystoupení přináší. Zapomenout na vlastní starosti a problémy a vše ze sebe nabídnout ostatním, vzájemné pomoci, radě, společnému úspěchu. Skupinová euforie se přenáší i do hlediště, které potleskem odměňuje každou novou formaci. Poslední tóny - a konec skladby. Zůstáváme na svých značkách, ruce ve vzpažení a koupeme se v nadšeném potlesku hlediště. Hlavou bleskne vzpomínka na naši návštěvu Staroměstské radnice. Prolezly jsme ji od sklopení až po střešou

a setkaly se s velice příjemnou průvodkyní, která se přiznala, že je manželkou autora hudby k naší skladbě - Milana Dvořáka. Opravdu zdařilé hudby s písničkami Jiřího Šlitra. Však jsme také chválou nešetřily.

Opouštíme plochu, řadíme se na oválu, zdravíme tribuny a ty nadšeně odpovídají. Odcházíme po tartanu, máváme bubínky a směřujeme do vyhrazených bran. Na ploše již cvičí malí plaváci svou skladbu „Kdo si hraje, nezlobí“. Snažíme se co nejrychleji dostat do hlediště, abychom mohly sledovat další program. Mne si ale odvádí moje nová kamarádka Dáša, aby mi dala svou adresu. Krátké objetí, slzy dojetí - „Až budeš zase v Torontu, určitě se zastav!“ Usměji se nad tím, že jejich vzdálenost mezi dvěma světadily se dá přirovnat k naší cestě do Prahy. Ale určitě co nejdřív napíšu. Tahle Dáša zažila ještě letní tábor, který vedla legendární náčelnice COS Marie Provazníková. Určitě se od ní mohu dozvědět hodně zajímavého. Až někdy - teď spěchá na řazení skladby Věrné gardy...

Zuzana Sekalová-Praha (zkráceno)

Speciální nabídky

Web Fares

Nejnižší ceny letenek navštivte naše webové stránky

New ON-LINE booking

www.czechairlines.com

CZECH AIRLINES

New York 1350 Avenue of the Americas, New York, NY 10019-4702 (800) 223-2365 nyc@czechairlines.com	Toronto 401 Bay Street, Suite 1510, Toronto, Ontario M5H 2Y4 (416) 363-3175 yto@czechairlines.com CALL CENTRE: 1-866-293-8702	Montreal 2020 Rue Universite, Ste. 2210, Montreal, Quebec H3A 2A5 (514) 844-4200 ymq@czechairlines.com CALL CENTRE: 1-866-293-8702
--	---	--

New pottery/sculpture classes - register now!

New pottery and sculpture classes for individuals and groups, for adults and children will be starting in September 2006.

Classes will be held in the evenings on Tuesday, Thursday and Saturday.

Students will be taught various ways of working with clay (hand-building, potter's wheel etc), with different kinds of pottery/sculpture tools, glazes, finishes and equipment.

Individual classes can be arranged with each person according to their wishes.

The course will consist of 1 two-hour session a week for 8 weeks, totalling 16 hours.

Cost: Individual lessons (2 hours): \$ 60 + \$15 for clay, glazes and firing

Group course (8 weeks) \$ 380 + \$80 for clay, glazes and firing

The studio will also be available for birthday/spend-some-time-with-friends/company or other parties.

Studio rental: The studio on Adrian Avenue is available for share.

The rent will be \$15 per hour (you can get receipts if you need) and the studio will be open from 7 am till 10 pm most weekdays and weekends.

This will be on a first come first serve basis and preference will be, of course, given to those, who need the space on a regular basis (let's say every second Tuesday from 2-4 pm or similar). Please feel free to let your friends know as well.

Contact: Alex Travnickova, Tel. 416 821 2375, alex@komtessa.ca

Česká liga - Gambrinus

4. kolo: Sparta Praha-Marila Příbram 2:1 (0:1) 9437, Jablonec-Mladá Boleslav 0:2 (0:0) 4120, Sigma Olomouc-Slovan Liberec 0:1 (0:1) 5113, Brno-Slavia Praha 1:0 (1:0) 6424, Slovácko-Baník Ostrava 1:2 (1:0) 4602, SIAD Most-Dynamo Č. Budějovice 1:2 (1:0) 4319, Viktoria Plzeň-Teplice 2:0 (0:0) 4038, Kladno-Tescoma Zlín 0:2 2200.

5. kolo: Marila Příbram-Jablonec 0:1 (0:1) 3265, Mladá Boleslav-Sparta Praha 3:0 (2:0) 5000, Tescoma Zlín-Viktoria Plzeň 1:2 (0:0) 1758, Teplice-SIAD Most 2:2 (1:0) 3920, Dynamo Č. Budějovice-Slovácko 1:0 (1:0) 4070, Baník Ostrava-Kladno 5:1 (4:0) 6496, Slavia Praha-Sigma Olomouc 3:0 (2:0) 3232, Slovan Liberec-Brno 0:0 6310.

Tabulka						
1. Boleslav	5	4	1	0	9:1	13
2. Liberec	5	4	1	0	7:0	13
3. Ostrava	5	3	0	2	10:7	9
4. Slavia	5	3	0	2	8:5	9
5. Brno	5	2	3	0	2:0	9
6. Plzeň	5	2	2	1	5:3	8
7. Jablonec	5	2	2	1	4:4	8
8. Budějovice	5	2	2	1	3:3	8
9. Sparta	5	2	2	1	3:4	8
10. Příbram	5	1	2	2	4:5	5
11. Teplice	5	1	2	2	7:9	5
12. Zlín	5	1	1	3	4:6	4
13. Most	5	0	3	2	7:9	3
14. Slovácko	5	1	0	4	5:9	3
15. Kladno	5	0	2	3	1:7	2
16. Olomouc	5	0	1	4	2:9	1

Slovenská liga Corgoň

6. KOLO: 18.- 20. 8. : FC Senec-Banská Bystrica 2:2, MFK Košice-MFK Ružomberok 0:1, FC Nitra-Inter Bratislava 0:0, AS Trenčín-Spartak Trnava 0:0, Slovan Bratislava-FK ZTS Dubnica 1:3, Artmedia-MŠK Žilina 3:2.

7. KOLO: 26.-27. 8. : Inter Bratislava-AS Trenčín 2:2, FK ZTS Dubnica-FC Nitra 1:0, MFK Ružomberok-Slovan Bratislava 1:0, Banská Bystrica-MFK Košice 2:1, MŠK Žilina-FC Senec 6:0, Spartak Trnava-Artmedia 1:2.

8. KOLO: 29. 8: FC Nitra-AS Trenčín 2:0, MFK Košice-MŠK Žilina 0:2, Slovan Bratislava-Banská Bystrica 1:1.

Tabuľka						
1. Žilina	8	6	0	2	19:7	18
2. Bystrica	8	4	3	1	11:7	15
3. Ružomberok	7	4	1	2	11:5	13
4. Nitra	8	4	1	3	7:5	13
5. Dubnica	6	4	0	2	11:7	12
6. Artmedia	6	3	1	2	11:10	10
7. Slovan	8	3	1	4	10:13	10
8. Košice	8	3	0	5	10:13	9
9. Trnava	7	2	1	4	6:11	7
10. Senec	7	2	1	4	7:14	7
11. Inter	7	1	3	3	7:11	6
12. Trenčín	8	1	2	5	5:12	5

Liga mistrů
Liberec remízu neudržel
a mezi elitu neprošel

Spartak Moskva-Liberec 2:1 (1:0)
MOSKVA/PRAHA - Proniknout do elitní společnosti jménem Liga mistrů nebylo fotbalistům Liberce souzeno. V odvetě na půdě Spartaku Moskva jim chybělo i s nastavením 15 minut, aby i bez vyloučeného Zápotočného udrželi postupovou remízu 1:1. Jenže v 78. min. zmařil jejich naděje gólem Pavlučenko. Účast v základní skupině Ligy mistrů tak slaví čeští reprezentanti z ruského klubu Martin Jiránek a Radoslav Kováč, kteří oba odehráli celý zápas. Liberec bude hrát jen Pohár UEFA. Branky: 23. Mozart, 78. Pavljučenko - 72. Hodúr z pen. První utkání: 0:0.

Postup byl daleko,
vydřeli remízu

Mladá Boleslav-Galatasaray 1:1
Marná snaha, statečný výkon stačil jen na remízu 1:1. Po Liberci ani Mladá Boleslav neotevřela si bránu k miliónům. Postup byl daleko. Zázračný obrat se nekonal. Soupeř dlouho lehce hájil luxusní třígólový náskok z prvního duelu posledního předkola fotbalové Ligy mistrů. Kotel tureckých fandů tančil radostí, když Hasan Sas zmrazil obří snahu Boleslavských po pauze vedoucím gólem. Domácí publikum uznale tleskalo, když přišla Palátova vyrovnávací odměna za pokračující ofenzívu.

Na rozdíl od minulé sezóny nebude mít Česko zastoupení v základní skupině prestižní soutěže. Ale mladoboleslavský celek, který donedávna v Evropě nikdo neznal, si zahraje alespoň Pohár UEFA.

Po prohře 2:5 v Istanbulu to pro Středočechy byla těžká práce, Zvláště když jen do hlediště usedli vykartovaní Kulič a Abrahám. Branky: 87. Palát - 72. 4680 diváků, poločas 0:0, první zápas 2:5, postupuje Galatasaray.

Hráči CSKA Mokva vyradili
Ružomberok

Ružomberok-CSKA Moskva 0:2 (0:2)
RUŽOMBEROK 23. augusta (SITA) - V odvetnom stretnutí 3. predkola futbalovej Ligy majstrov 2006/2007 podľahli hráči MŠK Ružomberok na domácej pôde ruskému majstrovi CSKA Moskva 0:2 (0:2). Keďže pred dvoma týždňami v Moskve Ružomberok utrpel trojgólovú prehru, do hlavnej súťaže LM 2006/2007 postúpil ruský šampión. Góly: 4. D. Carvalho, 28. Vagner Love 4715 divákov.

Pohár UEFA
Artmedia postúpila cez Minsk
Dinamo Minsk-Artmedia 2:3

MINSK - Futbalisti Artmedie Bratislava postúpili do 1. kola Pohára UEFA ročníka 2006/2007, keď po výhre 2:1 v úvodnom zápase 2. predkola na domácej pôde nad Dinamom Minsk zvíťazili včera v odвете v metropole Bieloruska tesne 3:2 (2:0). Góly: 76. Koveľ, 90. Marcio - 31. Halenár, 38. Gajdoš, 61. Burák. Rozhodovali: Paniašvili - Krichašvili (obaja Gruz.), Maisonlahti (Fín.), 3500 divákov - prvý zápas 1:2, postúpila Artmedia.

Slavia neporazila outsidera,
ale postupuje dál

Slavia Praha-Karvan Jevlach 0:0
Fotbalisté pražské Slavie sice splnili povinnost a postoupili do 1. kola Poháru UEFA, v odvetě s ázerbájdžánským týmem Karvan Jevlach si však na Strahově uřízli pořádnou ostudu. Nedokázali mu totiž dát gól a to měli šanci na tři zápasy. Slávisté se do soupeře, který hraje poprvé evropské poháry, pustili s vervou a kdyby po deseti minutách vedli 3:0, nikdo by se nemohl divit. Nakonec jim postup zardila bezbranková remíza.

Pohár UEFA - 1. kolo: Heart of Midlothian-Sparta Praha, Slovan Liberec-CZ Bělehrad. Olympique Marseille-Ml. Boleslav, Slavia Praha-Tottenham Hotspur, Ružomberok-Bruggy, Artmedia-Espaňol Barcelona

Úvodní zápasy se hrají 14. září, odvety 28. září. Tým uvedený jako první začíná doma.

O treste pre Ružomberok sa
rozhodne 8. septembra

MOSKVA 25. augusta SME (SITA) - O prípadných trestoch pre futbalové kluby MFK Ružomberok a CSKA Moskva za nedostatočnú usporiadateľsú službu resp. výtržnosti ruských fanúšikov počas stredajšieho odvetného stretnutia 3. predkola Ligy majstrov pod Čebrat'om (0:2) sa rozhodne na zasadnutí disciplinárnej komisie UEFA, ktoré sa uskutoční 8.

septembra. Fanúšikom CSKA sa vďaka dymovniciam a svetliciam podarilo na krátky čas stredajší zápas v Ružomberku v jeho úvode prerušiť. Dohovárať im museli nielen hráči ruského majstra, ale aj ich tréner Valerij Gazzajev. Po ich interpeláciách sa duel napokon v pokoji dohral. "Všetko, čo som videl, som napísal v správe, ktorú už dostala UEFA. Kontrolno-disciplinárna inštancia UEFA sa určite bude mojou správou zaoberať. Navyše si pozrie aj videozáznam. Čo som napísal do správy, nemôžem podľa pravidiel prezentovať na verejnosti," cituje denník Sovetskij Sport delegáta stretnutia Teodorisa Teodoridisa. Správu o vyšetrowaní incidentu v Ružomberku zo strany UEFA už potvrdil aj šéf Ruského futbalového zväzu Vitalij Mutko. "Vyčítanie fanúšikov CSKA bolo zbytočné. Považujem to za provokáciu. Mnohí z týchto výtržníkov boli v maskách, čo znamená, že sa na akciu pripravovali. Teraz len prerušili zápas Ligy majstrov, nabudúce môžu zísť aj ďalej. Musíme proti tomu všetci spoločne bojovať. Nepôjde to len administratívnyimi metódami," nechal sa počuť Mutko. Okrem CSKA hrozí za nedostatočnú usporiadateľskú službu postih aj Ružomberku.

Fotbalisté si zvolili
za kapitána Rosického

Praha-iDNES.cz/top-Novým kapitánem české fotbalové reprezentace byl dnes večer zvolen záložník Tomáš Rosický. Jeho zástupci pro příští dva roky jsou Tomáš Ujálauši a Petr Čech. K volbě nového kapitána se sešli starší hráči společně s vedením reprezentace. V uplynulém období byl kapitánem Tomáš Galásek, kterého příležitostně střídal Pavel Nedvěd.

"Mám radost, je to pro mě velká čest," uvedl pětadvacetiletý záložník londýnského Arsenalu. "Fotbal není hra jednotlivců, ale týmu a náš společný cíl pro nejbližší období je postup na EURO 2008."

Na schůzce, která nového vůdce kolektivu vybírala, hráče zastupovala sedmičlenná sestava Blažek, Čech, Galásek, Jankulovskí, Koller, Rosický, Ujálauši.

"Domnívám se, že po éře Pavla Nedvěda přichází nová éra Tomáše Rosického a přeji si, aby byla minimálně tak úspěšná jako ta minulá," řekl manažer národního týmu Vlastimil Košťál. "S hráčským rozhodnutím naprosto souhlasím, jsem přesvědčen, že vybrali správně."

Rosický se stal šestým kapitánem národního týmu, jehož dějiny se píší od roku 1994. Tím prvním byl Václav Němeček, následovali Miroslav Kadlec, Jiří Němec, Pavel Nedvěd a Tomáš Galásek.

V reprezentaci debutoval Rosický v únoru 2000 v přátelském utkání v Irsku ještě za trenéra Jozefa Chovance. Celkem v národním týmu odehrál 57 zápasů a vsířelil 17 gólů. Tvůrce hry týmu se zúčastnil letošního mistrovství světa v Německu i dvou evropských šampionátů. Z toho předloňského má doma bronzovou medaili.

V roli kapitána reprezentace se poprvé představí v sobotním kvalifikačním utkání proti Walesu.

Blesk usmrtil 17-ročného
mladíka v Dánsku

Kodaň-sme-(sita, ap)-Zásahom blesku prišiel o život 17-ročný mladík počas zápasu v Dánsku. Išlo o amatérsky duel medzi tímami Ulfborg a Maabjerg. Dalšíř deväť účastníkov stretnutia zostalo otrasených. "Nechápem, ako sa to stalo. Obloha bola čistá, na široko-ďaleko len jeden čierny mrak. Zrazu ho z čista-jasna trafil blesk," komentoval brankár tímu Maabjerg Kasper Stöttrup. Tragická udalosť sa odohrala desať minút pred koncom stretnutia, ktoré už nedohrali. Počas vikendu sa Dánskom prehnala séria lejakov sprevádzaná búrkami. Nepriazeň počasia zasiahla aj do najvyššej SAS ligy, kde tiež museli prerušiť niekoľko zápasov.

Financial	
Kursovní lístek	
100 Kč	5,22 CDN \$
100 SK	3,91 CDN \$
1 CDN \$	19,16 Kč
1 CDN \$	25,58 SK
1 US \$	1,13 CDN \$
1 EUR	1,47 CDN \$
Toronto Star - 24. 8. 2006	
— — — —	
1 CDN \$	19,90 Kč
1 EURO	28,18 Kč
100 Sk	74,65 Kč
1 US \$	22,07 Kč
ČNB- 25. 8. 2006	

58letá
pohledná vdova,
zajištěná,
v Karlových Varech,
hledá přítele se zájmem o
kulturu, cestování a turistiku.
Zn: „Touha po domově“
jitkamann@seznam.cz
1615-18

Hľadám opatrovateľku
k 80-ročnej paní ktorá je
v dobrej duševnej kondícii,
ale slabosť srdca obmedzuje jej
možnosti variť a celkovo sa
o seba starať.
Ideálne by to mal byť niekto,
kto môže dochadzať na 3 až 6
hodiny denne do domácnosti
blízko downtown Brampton a
hovorí slovensky, česky alebo
francúzsky.
Prosim e-mailujte
care@michalek.org

prípadne zavolajte
905/453-0624.

49-letá rozvedená Češka,
s kanadským občanstvím, se
zájmy o cestování, cyklistiku,
plavání a domácnost.
Hledá čestného, finančně
zabezpečeného partnera,
do 56 let.
Děti nejsou překážkou.
Zn.: „Z Toronto a okolí“.
1614-16

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W. Danforth Ave.
Ossington Ave. Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330